مؤمن به قسمت و روزی خودش راضی است

انسان با ایمان به روزی که خدا برایش مقرر کرده است راضی است. و امتیازات و برخوردهایی که خدا به او داده او را راضی می‌گرداند. زیرا به عدالت خدا در تقسیم روزی ایمان دارد، و حکمت او را در توضیح برخورداری‌ها قبول دارد، و فضل و رحمت خدا را در بهره‌ها و موهبت‌هایی که به بندگانش ارزانی داشته است باور دارد، و اینست معنای «قناعت» که ادیان مردم را به آن ترغیب می‌کنند، و حکیمان و عارفان همگان را به آن تشویق می‌کنند.

مردم، از جمله ستم‌هایی که کرده اند این است که بر واژهٔ «قناعت» نیز ستم روا داشته اند و پنداشته اند که قناعت عبارت است از رضایت‌دادن به کاستی‌ها و پذیرفتن یک زندگی توأم با ذلت و خواری، سست همتی در به دست‌آوردن امتیازات برتر، و میرانیدن تمایلات ترقی طلبانهٔ مادی و معنوی، و تجلیل و تمجید از گرسنگی و فقر و محرومیت. همهٔ این‌ها یک اشتباه آشکار است و یک گمراهی بزرگ. حقیقت اینست که قناعت هرگز رابطه‌ای با توهمات بیشترِ مردم از قناعت ندارد و پیش از هرچیز قناعت دو معنا دارد.

معنای اول قناعت اینست که انسان طبیعتاً طمع و حرص شدیدی نسبت به دنیا دارد و تقریباً سیرشدنی و دست‌برداشتنی از دنیا نیست.

دین بناچار باید انسان را به اعتدال در کوشش برای کسب ثروت، و اجمال در طلب رزق هدایت کند، تا بتواند توازن و تعادل روحیه و زندگی او را تضمین کند، و به او آرامشی را که رمز خوشبختی است بدهد، و از افراط و زیاده‌روی که روح و جسم او را باهم فرسوده می‌سازد، برحذر دارد. از همین رو است که پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم فرموده است:

«یا أیها الناس، اتقوا الله وأجملوا فی الطلب، فإن نفسا لن تموت حتی تستوفی رزقها، وإن أبطأ عنها، فاتقوا الله وأجملوا فی الطلب، خذوا ما حل، ودعوا ما حرم»

«ای مردم! خدا را در نظر بگیرید و اجمال در طلب پیشه کنید که هیچ جانداری نمی‌میرد، تا آن که روزیش را تمام و کمال دریافت کند، هرچند که دیر به دستش رسد. پس خدا را در نظر بگیرید و اجمال در طلب پیشه کنید. اگر حلال به دست‌تان آمد برگیرید، و اگر حرام بر سر راهتان قرار گرفت آن را واگذارید».

اگر دین انسان را رها کند تا تسلیم تمایلات حرص و طمع خویش گردد، برای خود و جامعه‌اش خطرناک خواهد شد. پس ناگزیر باید دین تمایلات او را به سوی ارزش‌های برتری جهت بخشد، و به مفاهیم ماندگارتری متوجه سازد و به روزی برقرارتر و با دوام‌تری بشارت دهد. و این وظیفهٔ دین است.

ایمان در این رابطه کارش اینست که از آن شدت و حرارت و حرص و طمع بکاهد، و آن آز را مهار کند تا بر روح بشر چیره نگردد، و زندگی انسان را با نگرانی‌ها و اضطرابات دائمی تباه نگرداند.

معنای دوم قناعت اینست که انسان به چیزهایی که خدا به او داده و نمی‌تواند آن‌ها را تغییر بدهد، راضی باشد، و در محدودهٔ داده‌های خدا و مقدرات زندگیش نشاط و فعالیت داشته باشد، و در زندگی تمنای چیزهایی را که برای او میسر نیست نکند، و به سوی چیزهایی که به دیگران داده شده و به او داده نشده است سَرَک نکشد.

﴿وَلَا تَتَمَنَّوۡاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبُواْۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبۡنَۚ وَسۡـَٔلُواْ ٱللَّهَ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ﴾

«چیزهایی را که خدا به بعضی از شما داده و به بعضی دیگر نداده است تمنا نکنید. مردان از آنچه به دست آورند نصیبی دارند، و زنان از آنچه به دست آرند نصیبی دارند، و از فضل خدای درخواست کنید» (نساء: ۳۲).

این انسان‌ها نیازمندند به این که بدانند و باور داشته باشند به این که خوشبختی در فراوانی دارایی‌های دنیایی نیست. بلکه خوشبختی در درون انسان‌ها است. باید به آنان گفت: «به داده‌های خدا رضایت بده تا بی‌نیازترین مردم باشی». «رستگار آن کسی است که به اسلام راه یافته باشد و روزیش کفاف امورش را بدهد و به آن قناعت ورزد» «کم باشد و آدمی را کفایت کند بهتر از آن است که بسیار باشد و آدمی را دچار غفلت سازد».

«إن الغنی هو الغنی بنفسه ولو أنه عاری المناکب حاف ما کل مافوق البسیطهٔ کافیا وإذا قنعت فبعض شیء کاف»

«توانگری به توانگری روح انسان است، هرچند که جامه‌ای بر تن نداشته و پابرهنه باشد.

بنابراین، قناعت عبارت از اینست که حریص و آزمند نباشی، و به چیزهایی که از آنِ تو نیست چشم نداشته باشی، و به آنچه در توان تو نیست امید نبندی، تا بتوانی نسیم‌های زندگی پاک و پاکیزه‌ای را بر سر و روی خویش حس کنی آن زندگی پاک و پاکیزه‌ای که خدا آن را پاداش اهل ایمان و عمل در این دنیا قرار داده است.

اصلاح ملی را از اینجا بدست آورید

کابل: تایمني, چهار راهی حاجي محمد داد, سرک ۴, دفتر مرکزی جمعیت اصلاح. تیلفون: ۰۷۹۹۳۹۴۰۱۵/۰۲۰۲۲۰۴۳۰۵

کابل: کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار: موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابل: شهر نو, چهار راهی انصاری, کتاب فروشی رسالت. ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر, ۷۷۸۸۷۰۳۰۵

کابل: کمپیوتر فروشی الکاموي جاده نادر پشتون, مارکیت الله نظرمنزل۲دوکان ۲۳/ . ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: کابل ده افغانان کتاب فروشی بیهقی

کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی ۰۷۵۲۲۲۲۲۲۲ / ۰۷۹۹۰۱۱۱۱۱

ننگرهار: جلال آباد, د محاکمو ریاست شاته چهل متره سرک, ښی لاس, څلورمه کوڅه, لومړی کور د جمعیت اصلاح دفتر(ابو یوسف تعلیمی مرکز) تیلفون: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰

×د شیرین دل پلازې لاندې پوړ, نقیب کتاب پلورنځی. تیلفون ۰۷۰۰۹۵۶۴۲۳/۰۷۷۲۸۲۸۶۴۹

کندهار: شهر نو هرات سرک خوشبخت صالون ته مخامخ سوري مینه د جمعیت اصلاح دفتر تیلفون: ۰۷۰۰۳۰۸۲۷۱ / ۰۷۰۰۶۶۸۹۴۸

لغمان: مهترلام ښار, حمزه مارکیټ تیلفون: ۰۷۹۹۴۴۲۹۲۰

هرات: سرک بانک خون، جادهٔ مسجد جامع باغچهٔ مهتر، انجمن اخلاق و معرفت ۲۳۵۵۹۰ -۰۷۰۰۴۳۰۲۳۳ -۰۷۹۹۲۰۶۱۹۷ - ۰۷۹۹۱۰۹۰۷۳

بلخ: عقب حمام سره میاشت، مرکز تعلیمی اصلاح ۰۷۹۹۶۹۴۲۴۵

کندز: شهر کندز، جاده ولایت، کوچه حاجی میری، مؤسسه تحصیلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲٤

بغلان: پلخمری، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسیه فروشی رسالت ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷ /۰۷۷۷٤۷٦٤٦۹

لوگر: مرکز, مدینه مارکیت سرک مسجد جامع, کتاب فروشی سادات, سید عبدالحمید هاشمی, تیلفون: ۰۷۰۰۰۴۴۹۸۱

لوگر: محمد آغه, واغجان بازار, پهلوی کلنیک حسین خیل, تیلفون: ۰۷۷۵۴۱۳۸۷۶

پکتیا: د گردیز ښار, مرکزي چوک، د نمایندگی وحید الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست: افغان تاور شاته خوست مرکزی طبی لابراتوار دوهم پوړ د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر د اکتر محمد گلاب: ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶/۰۷۷۷۱۷۴۵۴۶

تخار: بازارچه کتاب دکان مولوی حبیب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲

بدخشان فیض آباد: ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۴

زابل: ۰۷۰۰۳۰۱۹۴۸

فراه: جاده مخابرات دست راست مرکز علمی و فرهنگی توحید ۰۷۰۳۲۰۲۰۴۴

کونر: د معارف ریاست ته مخامخ د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر

پیشور: مرکز فرهنگی اسلامی افغانستان/ تیلفون: ۰۹۱۵۸۵۲۷۹۵

قیمت یک شماره ۱۰ افغانی

سرمقاله

یوناما، افغان پارلمان

او له ښځو سره د زور زیاتي د مخنیوي قانون!!

دافغانستان داساسي قانون ددرییمې مادې له مخې [په افغانستان کې هېڅ قانون نشي کولای چې د اسلام دسپېڅلي دین د معتقداتو او احکامو مخالف وي]، بل خوا د اوسنیو نړیوالو قوانینو له مخې افغانستان خپل حکومت او پارلمان لري، چې کولای شي د هرې اساسي او بنسټیزې پېښې په اړه دملت له غوښتنو سره سمې پرېکړې وکړي.

په دې ورځو کې یوځل بیا دملګرو ملتونو دښځو دځیړونو دمرکز له لوري د منظور شوې وثیقې پربنا ولسي جرګې ته له ښځو سره دزور زیاتي دمخنیوي دقانون هغه مسوده وړاندې شوه ، چې څو کاله مخکې دولسمشر کرزي د یوه تقنیني فرمان په ترڅ کې پر دې ولس تپلې وه ، خو دولسي جرګې غړو له اسلام سره دنوموړی قانون دځینې مادو دټکر له امله هغه رد کړه او د یوشمېر نورو مسایلو په څېر یې داخل هم د ولس د غوښتنو او د اسلامي شریعت د احکامو مطابق پرېکړه وکړه.

په دې کې شك نه شته چې دښځو او یا هر انسان پر وړاندې زور زیاتی، دهغه کړول او هغه له خپلو حقوقو محرومول، یو ناسم او غیر اسلامي کار دی، ولې دښځو د حقوقو تر نامه لاندې چې نن سبا د بهرنیانو په مرسته دکومو قوانینو دپلي کولو هڅې کیږي، هغه په اصل کې دټولنې دبې حیایی، دکورنۍ نظام دله مینځه وړلو، او په د ځینو لوېدېزو ټولنو په شان په ریښتینې توګه د یوې حیواني ټولنې د رامنځ ته کولو هڅې دي.

په تیرو لسو، دوولسو کلونو کې دنړیوالې ټولنې له لوري، دځینې مجهوله افغاني مدني ټولنو او اشخاصو په مرسته وخت په وخت دښځو دحقوقو تر نامه لاندې داسلام ضد قوانینو دپلي کولو هڅې روانې دي، هره هغه کار چې په هغې سره ښځې او نارینه دبې لاری خواته هڅول کیږي، دحقوقو ترنامه لاندې ورته کار او کمپاین کیږي، او په دې کار کې ترنورو هغه مفشن او په غربي ډالرو پرسیدلی کسان وړاندې دي، چې تراوسه به یې دافغان میرمنې له ریښتیني حالت نه ځان هم نه وي خبر کړی او کله به یې دیوې رېښتینې پښتنې اړې مېرمنې او دهغې د وړو ماشامانو پوښتنه هم نه وي کړي.

بلخوا په افغانستان کې دملګرو ملتونو دسیاسي دفتر (یوناما) مشر هغه له ګواښه ډکې خبرې چې په دې اړه یې افغان حکومت او خلکوته کړي دي، زمونږ دهیواد پر اساسي قانون، او نظام مخامخ تیری دی.

دیوناما مشر سره له دې چې ددیموکراسۍ او درایو داکثریت ډنډورې غږوي، په افغان حکومت امر کوي، چې ژر تر ژره دې په ټول افغانستان کې په بشپړه معنا دغه قانون پلی کړي.

دیوناما دمشر دا څرګندونې وروسته له هغې مخې ته راځي چې ولسي جرګې پر دې بنیاد چې دنوموړي قانون ځینې مادې له اسلام سره په ټکر کې دي، دغه قانون رد کړ.

دیوناما مشر دا ګواښ هم کړی دی چې که دا قانون تصویب نه شي، نو نړیواله ټولنه به پر افغان حکومت خپلې مرستې لږې کړي، چې له دې اخطار نه په ډاګه دا څرګندیږي چې ملګري ملتونه او نړیواله ټولنه په افغانستان کې دکومو اهدافو لپاره کار کوي.

داهم دپوښتنې ځای دی چې ولسمشر ولې داسې قانون چې له اسلامی اصولو او قوانینو سره په ټکر کې وي نافذ او ولسي جرګې ته دتصویب لپاره استوي، په داسې حال کې چې داپخپله دهیواد له اساسي قانون څخه دولسمشر سر غړونه ده.

مونږ که له یوې خوا دښځو په اړه ددې قانون دپلي کیدو په هر اړخیزه توګه مخالفت کوو، له افغان حکومت او دولسي او مشرانو جرګې له غړو غوښتنه کوو چې دداسې قوانینو مخه ونیسي چې زمونږ دخویندو عفت تر پښو لاندې کوي او له اسلامي قوانیو سره په ټکر کې واقع کیږي، همدا راز باید دملګرو ملتونو اداري ته په احتجاجیه ډول دا وویل شي، چې په کابل کې دیوناما مشر باید دافغانستان په داخلي چارو کې له هر ډول لاس وهنې او مداخلې منع کړي.

جمعیت اصلاح افغانستان

بخش نشرات و فرهنگی

هفته نامه اصلاح اونیزه

دلسلام داصیل فهم منبر

Email:eslahmilli@gmail.com

www.eslahonline.net

دلیکوال پلاوي تر نظر لاندې

دامتیاز خاوند:

جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان

رئیس هیأت تحریر:

عبدالفتاح جواد

مدیرمسئول:

نقیب الله حمید 0774327438

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکائی

دیزاینر: محمد مسلم حریر
Mob:0788298571

تنش های اخیر بر سر قانون منع خشونت علیه زنان

چندی قبل سازمان ملل متحد سندی را مبنی بر رعایت حقوق زن به امضا رساند که از نظر بی حیایی و ضد فطری بودن کاملاً بی سابقه می باشد.

در این سند تمام محدودیت های اخلاقی از پیش روی زن برداشته شده و همه بندهای این سند به اشباع غریزه جنسی زن تأکید دارد. همچنان برخلاف فطرت انسانی و تحقیقات علمی، محدودیت هایی در برابر مرد در برخورد با همسرش وضع گردیده است.

به تعقیب امضای این سند که سروصداهای زیادی را در مجامع اسلامی به دنبال داشت، گمان نمی رفت که به این زودی کشور مسلمان و مجاهد خیزی چون افغانستان پیش قدم شده با پیشکش نمودن قانون خجالت بار دیگری به بر آورده کردن خواست های غیر مشروع و عملی کردن پروژه غربی بپردازد. در حالیکه از فرمان تقنینی رئیس جمهور در مورد به اجرا گذاشتن قانون منع خشونت علیه زنان پنج سال میگذرد و در این مدت دو دوره از پارلمان گذشت، زنان زیادی مورد خشونت قرار گرفتند، اما در مورد تصویب قانون منع خشونت برزن حرف به میان نیامد و درین وقت حساسی که سند فضحیت بار ملل متحد به میدان قدم گذاشت، به پارلمان کشور پیشکش شد.

یقیناً این عمل از طرف حکومت افغانستان جز خوش آمدگویی به سازمان ملل متحد چیز دیگری نیست. و مع الاسف چند زن غافل یا هوسباز که فقط برای بدست آوردن امتیازات مادی از سوی نهادهای ضد اخلاق در اروپا و امریکا که در پی کسب شهرت اند به چنین کاری دست میزنند؛ زیرا، امروز هرکسی به هر اندازه که در دریدن عفت زن مسلمان تلاش نماید به همان پیمانه امتیاز بیشتر کسب می نماید.

ما در حالی که باور داریم و می پذیریم که خشونت علیه زن در جامعه ما وجود دارد، به این حقیقت نیز اعتراف داشته و تأکید می نماییم که حل این مشکل همچنان در نزد خودمان موجود بوده و با تلاش اندکی میتوان آن را به منصه اجرا گذشت.

بلی کلید قفل بسته ای که آن را خشونت می نامند در عقیده و باور ما وجود دارد. کلید این مشکل در کتابی وجود دارد که بخاطر آن جان داده و احساس و روان خویش را در اختیار آن گذاشته ایم و آن قرآن کریم است.

اسلام آمد و برای زن حیثیت داد و حقوق او را تثبیت نمود و برای مؤمنان پیام داد که بهترین شما، همان کسی است که رفتار بهتر با خانمش داشته باشد و تاکید نمود که رفتار نیکو با مادران سبب بهره مندی از بهشت می شود.

از نظر اسلام خانواده جای خشونت نیست بلکه خانواده جای محبت و دوستی است، از همین روی در زندگی عادی جای برای خشونت باید وجود نداشته باشد، اساس زندگd زناشویی دوستی و محبت است قرآن کریم می گوید: (و من آیاته أن خلق لکم من أنفسکم أزواجا لتسکنوا إلیها) یعنی: از نشانه های قدرت الهی آن است که از خود تان برای شما همسرانی قرار داد تا در کنار آنها آرامش وسکون به دست آورید.

اما برخلاف این دیدگاه مثبت در مورد جایگاه و ارزش زن در اسلام، بیشتر از یک دهه، جریانی در کشور ما راه افتاده است که با برافراشتن شعارهای زیبای حقوق زن، می خواهند که ازاین رهگذر، زن را به مثابه متاع کم ارزش به بازار عرضه نمایند و بدین وسیله از یکسو برای گسترش فساد اخلاقی بسترسازی نمایند و از سوی دیگر، بساط ارزش های دینی را از جامعه افغانستان برچینند.

این یک حقیقت است که آنچه از سرچشمه صاف و گوارای اسلام بیرون می شود، آن را ملت مسلمان ما با جان ودل میپذیرند. هرگاه با چنین وسیله ای نتوانیم در رفع خشونت علیه زن مؤفق شویم پس چگونه امکان دارد که با قوانین وارداتی در جامعه سنتی افغانستان که مسئله زن و ناموس داری در اولویت حساسیت ها قرار دارد، به رفع خشونت علیه زن پرداخت.

کسانیکه به عرضه نمودن چنین قوانین می پرازند نیز میدانند که اینگونه تلاش ها بی نتیجه بوده و جای را پر نخواهد کرد. اما یقین دارند که فقط بلند نمودند صدا هم به شهرت بین المللی آنان افزوده و اگر یک تن هم به صدای ننگین شان لبیک بگوید از امتیاز به بیراهه کشاندن یک جامعه بر خوردار خواهند شد.

تصویب آن به طور کامل، آنطوری که نماینده سازمان ملل خواستارش است، باعث بروز یک انقلاب دیگر در کشور شده و زمینه شدت بحران خانوادگی و اجتماعی را در افغاستان فراهم می گرداند .

چندین ماده از ماده های قانون منع خشونت علیه زنان طوری است که به هیچ عنوان نه از نظر عرف افغانی قابل تطبیق است ونه از نگاه اسلام. به حق می توان چنین قانونی را عامل فروپاشی و به هم ریختن نظام وشیرازه خانواده افغانی دانست. اگر این چنین قوانین در کشور به منصه اجراء در بیاید دیری نخواهد گذشت که افغانستان در گوشه گوشه آن تمرد علیه بزرگان خانواده آغاز یابد و برای هیچ بزرگی در خانواده حرمت باقی نماند و هر یک از اعضای خانواده لگام گسیخته به هر کاری اقدام کند و کسی حق اعتراض ونه گفتن در برابر او را نداشته باشد. فکر می کنم بر ملت افغانستان به خصوص آنانی که عاقلانه فکر می کنند وبه طور خاص مراجع تصمیم ساز در کشور متوجه وخامت این قضیه باشند و نگذارند که این قانون تصویب گردد؛ تا بدین وسیله از فروپاشی خانواده ها جلوگیری کنند ونظام وشیرازه خانواده را نگهدارند. اگر چنین نکنند این بلیه برای اولین دامنگیر خود آنها خواهد گردید و آتش خانمانسوزش در کاخ ایشان مشتعل خواهد گردید که آنگاه پشیمانی هیچ نفعی نخواهد رساند. چرا عاقل کند کاری که بار آرد پشیمانی.

مصاحبه: احمد ضیاء رحیمزی

کریم پوپل وحکایت از اقامه دعوا در محاکم آلمانی برای دفاع از حقوق بمباردشده گان کندز

- **بمباردمان اهالی کندز به قومانده وپافشاری فرمانده نیروهای آلمانی در کندز صورت گرفت که باعث کشته شدن ۱۴۲ تن از مردم گردید.**
- **قیمت جان یک افغان نه معذرت خواهی ونه تقسیم هزار دالر است، بلکه قیمت جان یک افغان عین قیمتی را دارد که رئیس جمهور امریکا و روسای جمهور سایر کشورهای جهان دارد.**
- **دولت افغانستان یا نماینده گان دیپلوماتیک آن نه تنها با من کمک نکردند ، برعکس از سازمان حقوق بشر گرفته تا وزارت خارجه آن با این اقدام من به نوعی مخالفت کردند.**
- **هر کسی که از جامعه جهانی حرف می زند، خاین است ودروغ می گوید ، شدیداً ضروری است تا لغت جامعه جهانی به صورت درست ودقیق آن تحلیل شود.**

وکیل وحقوق دان افغان " محمد کریم پوپل " هنگامی شهرت جهانی یافت که در قضیه بمباردمان نیروهای آلمانی بر مردم ولایت کندز بتاریخ ٤ سپتامبر سال ۲۰۰۹ ، به حیث وکیل مدافع بیش از ۱٤۲ تن ازکشته شده گان این بمباردمان وحشیانه، اعم از زن،مرد ، طفل وریش سفید علیه حکومت آلمان ووزارت دفاع آن کشور اقامه دعوا کرد ، به قول خودش که وی از صنف دوازدهم لیسه حبیبیه کابل فارغ و سپس در رشته حقوق در آلمان تحصیل کرده است وبه درجه علمی ماستری در این رشته نایل آمده ،در این اواخر کریم پوپل در جمعی از نماینده گان جامعه معدنی آلمان ، اعم از حقوق دانان و افغانهای مقیم آن کشور به کابل آمده که گروپ رسانه یی اصلاح با اغتنام فرصت در مورد قضیه چهار سال قبل کندز وپیگری قضایی آن در آنجا، با وی صحبتی انجام داده که تقدیم حضور شما می گردد، باید گفت که به تاسی از اصل آزادی بیان نظریات آقای کریم پوپل هم شاید مسایلی را در برداشته باشد که به مزاج برخی خوش نخورد، اما واقعیت های تلخی را هم داراست که تا حال کمتر کسی درمورد آن صحبت نموده است. اداره

اصلاح: با تشکر از اینکه به ماوقت دادید تا درمورد واقعه غم انگیز سال ۲۰۰۹ درولایت کندز صحبتی داشته باشیم، درقدم نخست اگر لطف نموده در مورد این واقعه کمی بیشتر از آن چه تا هنوزدر رسانه ها به نشر رسیده معلومات دهید، تلفات این واقعه تا چه حد بود وشکل وقوع آن چگونه بود؟

پوپل: بسم الله الرحمن الرحیم

من در سال ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ در کندز از طریق یک موسسه علمی آلمانی دعوت شده بودم، تا خارنوالان و قاضیان افغانستان را در ولایت کندز آموزش بدهم ، برای همین هدف روانه کندز شدم، هنگام وقوع حادثه درشهر کندز بودم ، تعدادی از دوستان و مردم برایم تلیفون کردند، که در آنجا تعداد زیادی از مردم کشته شده اند، و من بخاطر اینکه از این موضوع اطلاع پیدا کنم به محل واقعه رفتم و متوجه شدم که واقعا جنایت بسیار بزرگی صورت گرفته است .

قضیه طوری واقع شده بود که از جانب قوماندان نیروی های آلمانی مقیم کندز به دوتن از پیلوتان امریکایی هدایت داده شده بود تا تجمع مردم را که دور دو تانکر ربوده شده مملو از تیل در ولسوالی چهار دره قرار داشتند بمبارد کنند، اینها اول یک پرواز داشتند، ساعت هشت شب در پرواز اول خود دیدند که تقریبا حدود هزار نفر در نزدیک دوتانکر تیل تجمع نموده اند، پیلوتان امریکایی به قوماندان نیروهای آلمانی مخابره کردند که این مردم طالب نیستند و بمبارد را به تعویق انداختند، ولی دوباره به آنها امر می شود، آنها حوالی ساعت ده شب دوباره می آیند، تعامل نیروهای خارجی در افغانستان طوری است که در هرمحلی که نیروی نظامی مورد حمله قرار می گیرند برای شان اجازه است تا خواهان بمبارد از نیروی هوایی شوند، به این ترتیب فرمانده آلمانی بازهم فرمان میدهد که باید بمبارد شود، اما پیلوت های امریکایی می گویند که اینها مردم ملکی هستند که ما در دستهایشان

دیگ و مشک و غیره ظروف را مشاهده می کنیم، اطفال خورد بازی میکنند و این طرف و آن طرف میدوند، موترها و تراکتور های در حرکت اند، یکی از این پیلوت ها به فرمانده آلمانی می گوید که من دو سال است که در افغانستان بمبارد می کنم و هیچ گاهی اضافه تر از ۱۰ نفر طالب رادر یک جا ندیده ام، اما باز هم فرمانده آلمانی فشار می آرد، و پیلوت ها انکار می کنند و با خود فکر میکنند که باید یک کارت سرخ به فرمانده آلمانی نشان دهیم، نمایش کارت سرخ به این معناست که بمبارد نمی کنندو خود را برائت می دهند، چون عسکر تابع فرمانده است باید اطاعت کنند، به همین منظور پیلوت ها با خود مشوره می کنند و فیلمها ی از صحنه را که از هوا گرفته اند به فرمانده آلمانی می فرستند ولی با وجود این همه باز هم فرمانده آلمانی می گوید که باید بمبارد صورت بگیرد و اصرار می کند که او اطلاعاتی بدست آورده که همه این ها طالب هستند، بالآخره پیلوت ها اجازه میخواهند تا یک پرواز پایین بر مردم انجام دهند که مردم ترسیده و محل حادثه را ترک نمایند، اما این اجازه نیر به آنها داده نمی شود ، چهار بار تقاضا می کنند اما

قبول نمی شود، پیلوت ها باز هم می پرسند که آیا این ها برای شما تهدید مستقیم اند؟ فرمانده آلمانی میگوید بلی، چون اینها میتوانند از این تانکر ها استفاده نموده و بر ما حمله کنند، پس از این همه پیلوت ها بمبارد می کنند که به اساس گفته ناتو که در این بمبارد ۱۴۲ نفر کشته می شوند، درحالیکه والی آن وقت دولت درولایت کندزانجنیر محمد عمر می گفت که ۳۰ نفر کشته شده اند، بالآخره ما به اشتراک برخی دوستان مجبور شدیم، تا دراین مورد تحقیق کنیم و یک پروژه تحقیقی به مصرف خود درست کردیم که ده تن در این پروژه شرکت داشتند، ولسوال منطقه نیز در این پروژه شامل بود، دو تن از خانم ها از اعضای شورای ولایتی وتعداد زیادی از دوستان دیگری که در آنجا بودند همکاری کردند، و ما توانیستم که قریه به قریه و خانه به خانه در همان ولسوالی گشت وگذار نموده و لست شهداء را درست کردیم و پس از آن من وکالت این خانواده ها را بدوش گرفتم، و به آلمان رفتم وعلیه فرمانده آلمانی در کندز شکایت کردم.

اصلاح: در حالیکه طبق گفته شما نه دولت ونه هم افغانهای دیگری با این قضیه وسایر مسایلی از این گونه دلچسپی نشان نمی دهند ودر این قضیه هم سکوت کردند، چه باعث شد تا شما این موضوع را به این شدت دنبال کنید؟

پوپل: متاسفانه کشتار مردم بی گناه را هیچ کس تعقیب نمی کند، جنگ کنونی در افغانستان برای این شروع شده تا مردم افغانستان را بکشند، این جنگ در اصل برای این بود تا به افغانستان بیایند و منافع امپریالستی خود را بر آورده سازند، این جنگ به اساس خواسته آقای بوش بعد از سال ۲۰۰۱ ازسازمان ملل متحد آغاز گردید که گفته بود که کشور ما تحت حمله تروریست ها قرار گرفته است و به اساس چارتر ناتو و به اساس ماده هفت چارت های سازمان ملل متحد یک کشور حق دارد در صورتی که مورد حمله قرار گیرد، تقاضای کمک نماید، و این تقاضا باید از شورای امنیت ملل متحد صورت گیرد، تا مانع حملات بعدی شود، ماده هفت چارت های سازمان ملل متحد می گوید اگر امنیت عمومی دنیا در نقطه یی در خطر بود، و در آینده هم احتمال این بود که خطرات دیگر به وجود بیاید، شورای امنیت فیصله می کند تا برای حفظ آن مملکت اقداماتی صورت گیرد، ولی آقای بوش از این قانون سازمان ملل متحد سوء استفاده کرد، شورای امنیت پذیرفت تا بر افغانستان به خاطر از بین بردن تروریست ها، که به گفته آنها برای امنیت جهان تهدیدی را به وجود آورده بود، حمله صورت گیرد، ولی درآنجا گفته شده بود که باید به خاطر وضعیت بعد از حمله نیز ترتیباتی صورت گیرد، و برای ساختار تشکیلات و دولت افغانستان و این که باید این دولت آینده افغانستان از سوی مردم افغانستان انتخاب شود واز سازمان ملل متحدوجامعه جهانی با آن کمک شود.

موضوع تروریزم یک موضوع بسیار بزرگ است که بر آن بحث شود، تروریزم وتروریست ها از خارج آمده بودند که حالادیگردر این جا نیستند، وحال وقتی که آقای کرزی هم می گوید که نیروهای خارجی باید از افغانستان خارج شود، بنا بر این دیگر قانونی که آیساف ساخته است مورد اجراء نیست و باید این قانون برداشته شود، برعلاوه یک نکته مهم در همه قرارداد های بین المللی این است که جان مردم غیر نظامی باید حفظ شود، در ماده چهار پروتوکول صلیب احمر نوشته شده است، که هیچ کشوری حق ندارد مردم ملکی را مورد حمله قرار دهد، حتی اگر بر یک منزل حمله می کنند و متوجه می شوند که علاوه بر دشمن پنج نفر از مردم بی گناه در آن جا کشته می شوند باید از حمله صرف نظر کنند، در افغانستان این موضوع هیچ مطرح نیست، برعلاوه که این موضوع مطرح نیست در افغانستان هیچ قانون و هیچ میثاق بین المللی را اینها قبول نمی کنند، به همین اساس از نگاه قوانین بین المللی کار های اینها غیر قابل پذیرش است.

اصلاح : انگیزه شما در آغاز دفاع از حقوق کشته شده گان واقعه کندز چی بود؛ چه چیزی شما را مجبور ساخت تا در دفاع از این مردم برخیزید؟

پوپل: انگیزه ای که باعث شد من به این قضیه بپردازم، این بود که اگر من نکنم، شما نکنید، وطنداران ما متوجه خود نشوند، و کار شان را خودشان پیش نبرند، کسی دیگری نمی کند، از بیش از ده سال به این طرف بمبارد بر سر مردم ملکی و غیر نظامی جریان دارد ، در ولایت ننگرهار یک عروسی را بمبارد کرد، در کنر، در جنوب افغانستان در چخانسور و در تمام افغانستان جایی نیست که آنها آن را بمبارد نکرده باشند، اطفال افغانستان را کشتند، زنها را کشتند، ریش سفیدان را کشتند کسانی که اصلاً با جنگ رابطه ندارند، این کار وحشت است، این کار بربریت است، این کار خیانت در برابر ملت ها است، متاسفانه حکومت افغانستان یک حکومت قوی نیست و مردم حقوقی که ما اکنون در افغانستان داریم کسانی نستند که این مطلب را دنبال کنند، من این راوظیفه دولت افغانستان میدانم، وظیفه، قضای افغانستان میدانم، وظیفه سیاستمداران افغانستان میدانم تا بلند شوند وصدای خود را درمقابل این همه ظلم وجنایت بلند کنند ، این وظیفه دولت مردان است که متاسفانه صدایی از آنها بلند نمی شود، قیمت جان یک افغان معذرت خواهی نیست، قیمت جان یک افغان تقسیم هزار دالر نیست که آقای کرزی به وارثین آنها می دهد، قیمت جان یک افغان یک تکت رفتن به عمره نیست، به اساس قانون انسانی یک افغان اگر از هر نقطه افغانستان باشد،غریب ترین فرد افغانستان باشد، بیچاره ترین فرد افغانستان باشد، عین قیمتی را دارد که رئیس جمهور امریکا دارد، عین قیمتی را دارد که رئیس جمهور سایر کشورهای جهان دارد، نباید فرق بین انسانیت را قایل بود واگر این فرق را قایل می شویم، بر خلاف انسانیت است.

به همین دلایل من به عنوان یک افغان که در خارج تحصیل کرده ام و از حقوق خود ودیگران اگاهی دارم وظیفه خود دانستم، تا این عمل را انجام دهم. در این راستا هیچ منبع دولتی و غیر دولتی با من کمک نکرده،تنها یک علاقه من به وطن مرا وادار ساخته که بیایم از پول خود به این کشور خدمتی را انجام دهم.

شما می دانید که مردم کندز در برابر چند روپیه کشته شدند، یک جاسوس خاین، وطن فروش که ۱۵ صد دالر می گیرد، و در برابر مادر ، خواهر و قوم خویش به نیروهای ناتو جاسوسی می کند، جان مردم افغانستان را در خطر میندازد، من توانستم آن جاسوس را افشاء کنم، این جاسوس خاین برای ۱۵ صد دالر ۱۴۰ نفر را کشت، تلفون می کرد به ترجمان و ترجمان آن را به فرمانده نیروهای آلمانی می گفت که این مردم همه طالب هستند و حمله کنید.

این سوء استفاده از فقر مردم، سوء استفاده از جنگ و حالت مردم، سوء استفاده از بیچارگی مردم و حاکم شدن برسر مردم را نه منشور سازمان ملل متحد اجازه میدهد نه میثاق های بین المللی آنها را اجازه می دهد،ولی این زور امپریالیزم است و اشغال افغانستان است به خاطر منابع اقتصادی و منافع استراتیژیکی، در همسایگی افغانستان کشور های مهم برای امریکا از ایران گرفته تا چین قرار دارند، و از طرف دیگر امریکا علاقه خاص دارد به معادن افغانستان و معادن تیلی که در دور افغانستان وجود دارد، به این اساس باید اطفال ما کشته شوند بخاطری منافع سرمایه دار های امریکایی،

باید زن ها کشته شوند، باید به دخترها تجاوز شود، باید به بچه ها تجاوز شود، این جنایت است و جنایت علیه بشریت.

اصلاح: پس از آنکه شما وکالت مردم کندز را در محاکم آلمانی بدوش گرفتید، آیا دیپلومات های افغانستان در جرمنی و یا دولت مرکزی درافغانستان در باب همکاری و وطن دوستی با شما همکاری داشتند و یا کمکی با شما دراین راستا کردند؟

پوپل: متاسفانه نه، هیچ وقت از یادم نمیرود که یک دیپلومات نادان و خیلی جاهل افغان در شهر بُن آلمان ، برایم تلیفون کرد وگفت که آقای پوپل آیا این کار شما دخالت در امور داخلی شمرده نمی شود؟ آنجا بود که من فکر کردم که فهم این دیپلومات ما تا چه حد است؟ برعلاوه از این هیچ تائید و یا کمکی با من صورت نگرفته و حتی به نفع آلمانی ها کار شده، من وقتی اقدام به این کار کردم، یک بار تمام مطبوعات دولتی آلمان به جان من چسپیدند که پوپل یک مسلمان است، پوپل یک اخوانی است، پوپل این پول را گرفته وآنرا به حزب اسلامی وطالبان می دهد، بخاطری منافع شخصی خود این کار را می کند، همچنان ادعا کردند که چون پوپل بخاطر اینکه بتواند پول زیاد بدست بیاورد، تعداد کشته شده گان را به ۱۴۲ نفر رساند،در حالیکه این را من نگفتم بلکه ناتو اقرار میکند که ۱۴۲ نفر کشته شده اند، مک کرستال فرمانده آن وقت نیروهای ناتو در افغانستان ، تنها نفری است که به این تعداد تلفات اقرار می کند، او قوماندان آلمانی را یک نفر ترسو خواند.

به این ترتیب برعلاوه اینکه دولت افغانستان یا نماینده گان دیپلوماتیک آن در این راستا با من کمک نکردند ، برعکس از سازمان حقوق بشر گرفته تا وزارت خارجه و وزیر خارجه اسبق آقای سپنتا،با این اقدام من به نوعی مخالفت کردند، این ها فکر می کردند که این کار، یک کار ساده است وافشاء نمی شود، ولی خداوند کمک کننده ما بود.

من از آنها تقاضا کردم تا برایم در مورد این قضیه شواهدی در اختیارم بدهند، اما اینها شواهدی برایم مهیا نساختند، اما دوستانی دیگری بودند که شواهدی در اختیارم گذاشتند، دوستان و ژورنالستان آلمانی برایم دوسیه های را فراهم نمودند که در آن شواهدی وجود داشت مبنی بر اینکه آقای سپنتا من را برای وزارت خارجه آلمان به حیث یک فرد خطرناک معرفی می کند ومی گوید که از پوپل مواظب باشید.

در حالیکه آقای سپنتا در آ ن زمان وزیر خارجه افغانستان بود، وبه نظر من این جای خجالت است برای وی به حیث وزیر خارجه افغانستان ، که به آلمانیها چنین بگوید وقتی چنین باشد پس فرق بین سپنتا و ببرک کارمل در چیست؟ کارمل هم می گفت افغان خوب کسی است که دوست اتحاد شوروی باشد، این تعبیر ببرک کارمل از افغان است، تعبیر آقای سپنتا هم شاید همین باشد که افغان خوب کسی است که همرای آلمانی ها کار بکند، سپنتا به عوض اینکه برخیزد از افغان بیچاره دفاع کند، آلمانی ها را در مورد من هشدار می دهد،درحالیکه ما در همین کندز حالا بیوه زنی داریم از قربانیان آن حادثه که مادر شش طفل است مادر و پدر شوهر خود را هم نگاه می کند و یک افغانی هم در آمد ندارد، آلمان ها هم برای او یک افغانی کمک نکردند، کاکایش ازپولی که آلمانها تقسیم نموده بودند گرفته وفرار کرده و خانم مذکور حالا از پول اعانه مردم زندگی می کند، آیا اقای سپنتا و امثالهم خجالت نمی کشند که مردم را به این حالت می گذارند؟

به همین دلیل از یک طرف خوشحال هستم و محتاج به کمک اینها نیستم ، به نظر من خودشان قابل کمک هستند چون بیچاره ها میترسند که اگر خارجی ها فردا از اینجا خارج شوند، ملت در حق ما چه خواهد کرد؟ از طرف دیگر هیچ کمکی از این ها در این راستا برایم نرسیده، فقط سازمان های ازاد، سازمان های جامعه مدنی، در این رابطه کمک کردند و کمک شان هم معنوی بوده تا حالا.

اصلاح: به نظر شما چرا دولت آلمان که سخن از حقوق بشر و آزادی و غیره می زند، تا هنوز این واقعه را به شکل درست نمی پذیرند؟

پوپل: هدف آنها فریب مردم است، فریب مردم آلمان و افغانستان ، آلمانی ها بعد از جنگ دوم جهانی به این نتیجه رسیدند که باید دیگرهیچ وقتی داخل جنگ نشوند، هیچوقت جنگ از وطن شان شروع نشود، و از مردم شان شروع نشود، اما دولت آلمان یک دولت امپریالستی است، یکی از برادران اسرائیل و امریکا است، وبیشترو شدیدتر ازاین دوکشور دفاع می کند، و من امیدوار استم که توانایی فکری افغانها به این پیمانه برسد که دشمن شناس شوند، دشمن شناسی یکی از اهدافی است که آدم باید برای پیشرفت خود آن را درک کند و بشناسد و بفهمد، دشمن واحد است، دشمن دنیا امپریالیزم جهانی است، امپریالیزم جهانی از امریکا، آلمان و اروپا ساخته نشده، امپریالیزم جهانی غارتگر ها هستند، انحصار طلب های اقتصادی هستند که در دنیا هستند و میخواهند تمام دنیا را در دست خود بگیرند، سرمایه گذاری به دست آنها تمرکز کرده، اکثریت این های که امروز سرمایه دنیا را به دست دارند، اگر آلمانی، امریکایی، اسرائیلی ویا از کشور های دیگری هم باشند، در اصل یهود های امریکا و امثالهم هستند، اینها سیاست دنیا را تعیین می کنند، سیاست همه کشورهای چون آلمان، فرانسه، دنمارک، انگلستان و امریکا را.

در عین حال خود آقای اوباما یک بازیچه است، بازیچه دست سرمایه داران ، اگر به نفع سرمایه داران امریکا و اسرائیل عمل نکند یک روز دیگر هم رئیس جمهور نیست، تعیین سرنوشت دنیا را این امپریالیزم دنیا که انحصار سر مایه را دراختیار دارند انجام می دهند، و دولت آلمان نمیخواهد که مردم شان از جنگ خبر شود، دولت آلمان بسیار چیز ها را از مردم شان پنهان کرده است، اما من میخواهم در آنجا افشارگری بکنم، آلمان برای مردم خود می گوید که این اولاد های شما که در آنجا کشته می شوند برای حفظ دولت و جان مردم بیچاره افغانستان که نان خوردن خود را ندارند، قربانی می شوند، به آنها گفته می شود که باید افغانستان آباد شود، باید دیموکراسی در آن تأمین گردد، از دست طالبان آزادی پیدا کند و از دست اسلامستها آزاد گردد ، مقامات حکومت آلمان در آنجا به این شکل تبلیغ می کنند، ولی جنایاتی را که اینها در افغانستان انجام می دهند، هیچ خبری در مورد آن از طرف دولت به نشر نمی رسد، ولی مطبوعات آزاد مثل شما و کسانیکه وابسته نیستند و کسی که نظر خود را مطرح می تواند، از طریق آنها افشا گری های آغاز شده، و الحمدلله جای بسیار خوشی هم است که بسیاری چیز ها ر آلمان مطرح می کند، و شما هم نباید بین دولت آلمان و دولت امریکا زیاد فرق بگذارید، دولت آلمان از لحاظ اقتصادی و سیاسی و غیره بخش های دیگر وابسته به امریکا است، در آن زمان که امریکا گفت به برج های من حمله صورت گرفته و رئیس جمهور آن وقت آلمان یک کسی به نام "فش" و طرفدار کمونیزم و حزب های چپی بود و حالا از طرف اسرائیل دکتورای افتخاری گرفته در حالیکه نه کدام فاکولته خوانده ونه کدام مکتب و حالا هم شده استاد پوهنتون به امریکا وعده همکاری داد.

یعنی در کل غربی هاوکشورهای عضو ناتو همه یکی اند، چیزی که همیشه من میخواهم برای مردم افغانستان بگویم، این است که بیشتر به فکر آنچه امروز جامعه جهانی نامیده می شود، نباشید، اصلاً جامعه جهانی در اینجا وجود ندارد، کدام جامعه جهانی؟ کشور های ناتو و کشور های خریده شده توسط ناتو، کشور های که در سابق چاکر و نوکر روسیه بودند حالا نوکر و چاکر امریکا هستند، عساکر آنها دراینجا از همان پولی معاش میگیرد، که به نام کمک به افغانستان داده می شود، اینجا تجارت خوبی روی این مسأله درجریان است ، شما بروید به

میدان های هوایی دُبی، میدان هایی هـوایی اسـتانبول مشـاهده کنیـد کـه چـه کسانی به افغانستان می آیند؟ مثلاً عسکر های منگولیایی برای چه به این جا می آیند؟ چون آنها قشله های عسکری آلمانی ها را گرفته حفظ می کننـد! بـه طـور مثال بلغاریاییها، ارمنیاییها و امثالهم این ها کمک کننده هسـتند، پـول میگیرنـد، ماهانه سه هزار دالر معاش می گیرند، ومی آینـد بـه خاطریکـه بتواننـد امنیـت عساکر امریکایی ، بریتانیایی وآلمانی را در افغانستان تأمین کنند.

کسی نیست که بپرسد که پول های که در افغانستان به ایـن شـکل خـرچ مـی شوند، به کدام راه ها می روند، باید پرسیده شـود کـه معـاش یـک عسـکر در افغانستان چند است؟ ۱۵۰ هزار عسکر را اگر شما حساب بکنیـد، ومعـاش هـر کدام ماهانه سی هزار دالر، دریک ماه تنها مصارف معاش آنها چند می شـود؟ و در پهلوی آن جیب خرچی های که به آقـای دوسـتم وسـایر جنـگ سـالاران در افغانستان داده می شود، اگر آنرا حساب بکنید که ماهانه بیش از یک صـد هـزار دالر در آنجا مصرف می شود، این پول های است کـه در افغانسـتان خـرچ مـی شوند.

شاید جامعه جهانی حقیقی هیچ گاهی نخواهد که به آقای دوستم صد هزار دالـر ماهانه بدهد و نمیخواهد که به عساکر آلمانی ماه سی هزار دالر معاش بدهد، این جامعه جهانی نیست، چون بسیاری کشور ها وقتی این وضعیت را دیدنـد،خود را عقب کشیدند، این کشور های خریده شده و معاش دهنده کشورهای هستند کـه از طریق ناتو آمده اند و به ناتو کمک می کننـد در حالیکـه دولـت افغانسـتان در اینجا مردم را فریب میدهد.

پس آقای کرزی و هر کسی دیگری که از جامعه جهانی حـرف مـی زنـد، خـاین است دروغ می گوید و مردم را فریب می دهد، درحالیکه شدیداً ضرورت است تا همین لغت جامعه جهانی به صورت درست ودقیق آن تحلیل شود.

اصلاح: گزارشات زیادی درمورد دوسیه پیگیری قتل عام کندز توسط نیروهای آلمانی ، در رسانه ها منتشر شده است، بالا خره گفته می توانید که این دوسیه به کجا رسیده از چند مرحله گذشته و تا چه حد امیدواری وجود دارد که حقوق مادی این افراد بدست آورده شود، چون حقوق معنوی آنها قبلاً از بـین رفتـه وامکـان تأمین آن وجود ندارد؟

پوپل: مسئله کندز بحث بسیار بزرگی است، یک وکیل مهاجر افغان فقط وسـیله اش وسیله علمی ویاری خداوند است، شروع کردن به کار رفت و آمد به کابـل و کندز و جرمنی این همه مصارف را من خودم شخصا شروع کردم، آهسته، آهسته اقامه دعوا نوشته کردم، واین کار ها مدتی را در بر گرفت.

اقامه دعوای من دو خط دارد، یک خط جبران خسـارتی اسـت کـه بایـد بـرای متضررین پرداخته شود، خطی دومی شـکایتی اسـت در محکمـه بـین المللـی ، شکایت جزائی و کیفری، این شکایت رسیده به عالیترین محکمه کـه در آلمـان است، و این محکمه تقریبا برابر می شود به ستره محکمه این جا ،از حقوق مدنی فعلاً ما تا محکمه عالی آلمان رسیدیم، دلایل ما مستند است چرا کـه مـا اسـتناد آوردیم که دولت مخالفت کرده با قوانین بین المللی، و در این قوانین بین اللملـی درج است که وقتی جان مردم در خطر است نباید حمله صورت گیرد، بـه همـین اساس چون دلایل ما قانونی و مستند وعادلانه اسـت و در مقابـل دولـت آلمـان دلایلی ندارد که ما را ملامت بسازد به همین علت تا محکمـه اسـتیناف رسـیدیم اینها استیناف طلب شدند، حالا در محکمه استیناف، دولت آلمان همچو شخصـی که غرق دریا شود و کوشش کند که با تکیه بر یک خس هم خود را نجات دهـد، به راه های مختلفی توصل می کنند، اینها برای ما دلایلی پیش کش می کند کـه ما چطور بفهمیم که این مردم در همین بمباردمان تلف شده انـد؟ در حالیکـه مـا اسناد داریم، یا به طور مثال می گویند که ما چطور بفهمیم که همین یتیم های که تقاضا پول می کنند ، آنها ایتام همین شهدا اند؟ دلایلی را مطرح میکند که بسیار بیجای ،از یک طرف اعتراف میکنند به جرم خود و از طرف دیگر مشـکل تراشـی می کنند و این مشکل تراشی آنها تنها برای گرفتن یـک وقـت اسـت کـه مـی خواهند این مسئله را به درازا بکشانند، و از اهداف سـتراتیژیک محکمـه دفـاعی آلمان کشاندن محکمه به دراز هاست، که اتفاقی بیفتد کـه مـردم افغانسـتان از پوپل جدا شوند و یا یک کاری دیگری شود و یا اینکه پوپل کشـته شـود، چـون کس دیگری در عقب این دوسیه ایستاد نیست و یا اتفاقی بیافتد که ما دیگـر از این جنجال خلاص شویم اگر از این جنجال خـود را خـلاص نکننـد بـرای آنهـا بزرگترین شکست است بعد از جنگ جهانی دوم، بخاطریکه اولین بار است کـه دولت آلمان اعتراف می کند که ما مردم بیگناه را کشتیم و آن هم یـک نفـر و دو نفر نی بلکه ۱۴۲ نفر به همین اساس، آنها نمی تواننـد ایـن شکسـت بـزرگ را تحمل کنند. آنها همین اکنون هم بسیار مغرورانه در افغانستان حرکت می کننـد، مثلاً صدراعظم آلمان می آید، آقای کرزی به نظر او یک پشیز هم حیثیـت نـدارد، میرود با آقای عطاء سلام علیکی می کند و عساکر خود را می بیند و وقتـی پـس میرود ، تنهابه آقای کرزی یک تیلیفون می کند که سلام علیکم ، مـن ایـن جـا بودم دیگر خدا حافظ، در حالیکه این یک توهین است، من اگـر بـه جـای آقـای کرزی می بودم استعفا میدادم، و یا هم خانم میرکل را برای ابد ممنوع الورود بـه افغانستان می ساختم، افغانها یک غرور دارند، آقای کرزی باید اقلاً از وزیر اکبـر خان یاد بگیرد که غرور یک حکومت چیست و چه باید داشته باشد.

اصلاح: اگر لطف نموده در مورد آمدن این بار تان به افغانستان وهیـأت همـراه افغان وآلمانی تان به مامعلومات بدهید، چه کسانی عضو هیأت شما است وهدف تان از آمدن به کابل دراین برهه معین زمانی چیست؟

پوپل: ما یک هیأتی هستیم که خوشبختانه دو خواهر بسیار بزرگوار افغانی ما نیز با ما همراه هستند، خانم وحیده کبیر و خانم فریده سـلیمان از سـازمان دفـاع از زنان افغانستان و کمیسون صلح و آزادی ، بـرعلاوه یـک حقوقـدان آلمـانی نیـز همرای ما هست از سازمان ایلانا ، و مدیر سازمان ایلانا هم با مـا همراهـی مـی کند،از کلیسای مسیحی آلمان نیز یک خانم با ما هست وهدف ما بررسـی وضـع فعلی افغانستان وآن هم بررسی دقیق است تا بدانیم که وضعی فعلی افغانسـتان به اساس قوانین بین المللی در چه نقطه ای قرار دارد، اگر آقـای کـرزی رئـیس جمهور منتخب افغانستان است، و آقای کرزی حرفهایش حرفهای یـک رئـیس جمهور است، و اگر حرفهایش حرف مـردم اسـت، کـه نیروهـای نـاتو بایـد از افغانستان خارج شود و مردم را بمبارد نکنند، پس باید کشورهای عضو ناتو این گفته وی را بپذیرند چون آنها خود می گویند کـه دولـت افغانسـتان بـه اسـاس قوانین بین المللی به میان آمده است.

ما آمدیم تا این وضعیت را از نگاه قوانین بین المللی بررسی کنیم ، چـون وقتـی آقای کرزی به نیروهای خارجی می گوید که شما باید از افغانستان خارج شـوید، پس قرارداد ایساف از بین رفته، قراردادی کـه بـه اسـاس آن نیروهـای نـاتو و ایساف در افغانستان حضور دارند از بین رفته بناءً مطابق قوانین و میثـاق هـای بین المللی موجودیت اینها در اینجا رسمی نیست، پس آنهـا اشـغالگر هسـتند، افغانستان را اشغال کرده اند و هرکاری را هم که بخواهند انجام می دهند، پـس در این صورت افغانها اجازه دارند تا به میثاق های بین المللی رجـوع کننـد و بـه سازمان ملل متحد، همچنان مطبوعات افغانستان نبایـد دیگـر از جامعـه جهـان صحبت کنند، این گروهی که دراین جا حضو دارند اشغالگران خاین امپریالسـت اروپایی و امریکایی اند که برای منافع اقتصـادی و سیاسـی خـود افغانسـتان را اشغال کرده اند ، فقر و بیچارگی و بدبختی را به این مملکت به ارمغان آورده انـد ، و این مملکت را به اندازه وابسته ساخته اند که تمام واردات آن از خارج اسـت، و معاشهای کارمندان دولتی از رئیس جمهور گرفته تا پیاده ومـلازم وحتـی مـلا امامان آن را اروپا و امریکا میدهد وما می خواهیم این همه را از نگاه حقوق بـین المللی بررسی کنیم، سفر ما همچنان ادامه دارد وتاحال ملاقات های خوبی داشته ایم ونتایج این سفردر اخیر آن آشکار خواهد شد. پایان

هند ته د کرزي سفر، ژمنې او د امریکا سور څراغ

سیدالرحمان عمران

په وروستیو کې ولسمشر کرزی هند ته سفر درلود چې له تګ مخکې یې پدې اړه پراخ بحثونو وشول ځکه یاد سفر په ډیرو حساسو شرایطو کې ترسره شو. هند ښایي یو له هغو هیوادونو څخه وي چې له افغانستان سره یې له اسلامي ګوندونو پرته له نورو سره ډیره ښه یارانه پاللې، مرستې یې ورسره کړي او د خپل هیواد اړوند یې یو شمیر امتیازات ور کړیدي. خو دا چې په وروستیو کې له یوې خوا له پاکستان سره د افغانستان اړیکو تر هر بل وخت سخت ګوزار خوړلی او له بله اړخه د حکومت لویدیځ متحدین د افغانستان پوځ ته د درنو وسلو له ورکړې سره چندان دلچسپي نه ښیي، هند ته د کرزي سفر ډیر مهم و ګڼل شو، پدې لیکنې کې مو پدې اړه په لنډو لومړی د هند او افغانستان په اړیکو عمومي بحث کړی او وروسته مو یاده موضوع څیړلې:

هند ولې مهم دی؟

دا چې هند ولې مهم دی ښایي یو زیات شمیر دلایل و لرو خو تر ټولو مهم یې دا دوه دي: لومړی دا چې دمګړی هند په یوه ستر سیمه ایز او نړیوال اقتصاد بدلیدونکی دی چې لدې سره به یې په سیمه او نړۍ کې اغیز تر پخوا ډیر کلك شي. له بلې خوا هند ورو ورو د امنیت شورا د دایمي غړیتوب د اخیستلو په تکل دی او ښایي ډیر هیوادونه یې لدې پروسې ننګه و کړي یاني و کړای شي چې نه په ډیرې سختۍ سره دا ځای خپل کړی. دا دوه هغه دلایل دي چې هند یې په سیمه او نړۍ کې د یوه مهم لوبغاړي په توګه را د بره کړیدی. په وروستیو کې هند ته د چین د ولسمشر لومړنی سفر، ترې مخکې د روسیې چارواکو او د امریکا ور نژدې کیدل مو ددې ادعاګانو پخلی کوي.

هند افغانستان کې څه دلچسپي لري؟

هند له پاکستان سره د کشمیر پر سر او په ټوله کې که د کشمیر مسله بیخي شاته پریږدو له اسلامي مبارزینو نه ویره لري، هند دې نتیجې ته رسیدلی چې یوه ورځ نه یوه ورځ به دا مسله ورته لوی سر خوړی جوړ وي، ښایي په هند کې د مسلمانانو د شمیر زیاتوالی هم د اسلامي مبارزینو لپاره په هند کې د نفوذ ښه زمینه برابره کړی شي، له بلې خوا پاکستان په مجموع کې د هند تر ټولو ستر دښمن پاتی شوی، جګړې یې ترمنځ شوي او شخړې یې کړي، دا دلایل تر ټولو غښتلي دلایل دي چې هند هڅوي په هر قیمت په افغانستان کې د طالبانو او نورو اسلامي مبارزو ډلو د بیا نفوذ مخه و نیسي، له افغان حکومت ننګه و کړي او هر ډول مرستې ته یې ځان چمتو وښیي. د هند دننه سیاسي او پوځي کړۍ داسې انګیري چې که له طالبانو او نورو مخالفینو سره دا جګړه په افغانستان کې و نشي سبا به یې په خپلې خاورې کې ورسره کوي. هند ته د کرزي له وروستي سفر لږ مخکې د هند د بهرنیو چارو وزارت یوه ویاند اکبرالدین په هند کې د یوه خبریال د یوه پوښتنې په ځواب کې وویل چې د پوځي مرستو په ګډون هند د افغانستان په هرې غوښتنې غور کولی شي، یعني افغان حکومت ته یې یو شین څراغ و لګاوه چې هر څه ته حاضر یو.

د حامدکرزي سفر پدې حساسو شیبو کې:

د حامد کرزي وروستی سفر په ډیرو حساسو شیبو کې ترسره کیږي له یوې خوا په نژدې کې له پاکستان سره د افغانستان اړیکې له ۲۰۰۱ نه وروسته تر ټولو ترینګلي حالت ته رسیدلي دي تردې چې دواړو هیوادونو یو بل ته د سفیرانو په کچه ګواښنه و کړه، له بل لوري له ۲۰۰۱کال را پدیخوا کرزي هیڅکله د ډیورنډ کرښې په اړه دومره په وضاحت خبرې نه وې کړې؟؟. بله دا چې له هیواده د امریکایانو او ناټو ځواکونو وتل او ورسره د خپلو وسلو وړل هغه څه دي چې افغان حکومت یې دیته اړ کړ چې هند ته لانور ځان نژدې کړي او د یوه پیاوړي او ځواکمن ملګري په توګه ترې په هغو برخو کې چې لویدیځ هیوادونه ښایي ورسره ډیره دلچسپي و نه ښیي مرسته و غواړي.

د پاکستان اندېښنې

پاکستان له پخوا د افغانستان او هند په اړیکو شك لري او دا ډول هره اړیکه د ځان لپاره خطر ګڼي،خو لکه مخکې مو چې یادونه و کړه وروستی سفر په ډیرو حساسو شرایطو کې ترسره شو چې پاکستاني ورځپاڼو او نورو سیاسي څیړو او خپله

پاکستاني حکومت لاتر سفر مخکې پدې اړه سخته اندیښنه ښوولې وه. او دا ډول سفرونه طبعي ده چې د هغوی اندیښنې زیاتولی شي، خو له وضعیت نه داسې ښکاري چې د کرزي وروستی سفر پداسې مهال ترسره شو چې افغانستان نور په بشپړ ډول له پاکستانه نا امیده او مایوسه ښکاري، نور د نسبي هیلو دیوالونه هم نړیدلي او ښایي افغان چارواکي داسې فکر ته اړ شوي وي چې نور له پاکستان نه تمه کول بې ګټې دی.له بلې خوا په ځانګړي ډول د ګوشتې له پیښې وروسته له هند نه د پوځي مرستو غوښتنه پاکستان ځانته یو سخت او ښکاره پیغام ګڼي. خو لدې ور هاخوا ښایي پاکستان په افغانستان کې د یوه سیکولر نظام منلو ته په سختۍ تیار وي ځکه داسې ګومان کوي چې هند دا ډول نظامونه د خپل طبیعت له مخې په اسانۍ تر خپل اغیز لاندې راوستی شي او پاکستان سره یې اړیکې خړپړولی شي. پاکستان پدې اړه خپلې غوښتنې ندي پټې کړې بلکه په زغرده یې له افغانستان نه غوښتي چې له هند سره یې نژدې اړیکې نشي زغملی او باید ترې واټن واخلي.

اوس نو دا له هند ور پورته په امریکا پورې هم اړه لري چې هغه به پدې اړه هندوستان څه کولو ته و هڅوي، هندوستان له افغانستان سره تر خپله وسه مرستې کول غواړي او لکه چې مو یاده کړه دا د هندوستان یو انتخاب نه بلکه یو مجبوریت دی خو هندوستان هیڅکله پدې اړه خپل پیاوړی ملګری امریکا نشي خپه کولی، بلکه هند به خامخا پدې اړه د امریکا وړاندیزونو ته غوږ نیسي او بیا به پریکړه کوي. له بل لوري که فرضا هندوستان، افغانستان ته درنې وسلې او نور تجهیزات ور کړي ظاهره خبره ده چې پدې به د پاکستان سخت غبرګون وپاریږي او دا چاره به ښایي د هغوی دروند عکس العمل له ځانه سره ولري.

له هند نه د کرزي غوښتنې او د هغوی ځواب

لکه چې له سفرمخکې د کرزي ویاند ایمل فیضي له رسنیو سره پدې اړه رڼې خبرې کړې وې او دا سفر یې د بیلابیلو مرستو خو په ځانګړي ډول د پوځي مرستو په موخه بللی وو له سفر وروسته هم ښکاره شوه چې د سفر موخه تر ډیره د هند د پوځي مرستو جلبول و، چې خپله کرزي هم په کابل کې پدې اړه خبرې و کړې. لکه مخکې چې مو یادونه و کړه افغانستان سره مرسته کول او ښې اړیکې پالل د هند لپاره له یوه انتخابه ور پورته یو مجبوریت دی، د هندوستان چې څه له وسې وشې خامخا یې د هغو مجبوریتونو له امله چې پورته مو یاد کړل له افغانستان سره کوي، خو دلته یوه موضوع شته چې هند به پدې اړه له امریکا سره خامخا سلا کوي او پدې اړه به یې نظر پوښتي . دا خبره هم جوته ده چې امریکا به هیڅکله هند ته دا مشوره ور نکړي چې افغانستان ته درنې او پرمختللې وسلې ور کړي، ددې کار ښه ثبوت داکیدای شي چې هند ته د کرزي د سفر پرمهال په پاکستان کې د امریکا سفیر د جنګ ورځپاڼې سره مرکه درلوده او هغه وویل چې په افغانستان کې ځیني پاتي شوي وسلې به پاکستان ته د هغو خدمتونو په بدل کې ور کوي چې د هغوی په اصطلاح له تروریزم سره یې په جګړې کې کړیدي، د کرزي د سفر پر مهال دداسې موضوع یادول خپله دا ښیي چې امریکا له افغانستان سره څومره په چل کې ده، او که لږ یې ښکاره ووایو نو ویلای شو چې د افغانستان په اړه د امریکا او پاکستان پالیسي سره ډیره ورته ده.

د دې سفر لاسته راوړنې او د پاکستان راتلونکی غبرګون:

اوس نو دا له هند ور پورته په امریکا پورې هم اړه لري چې هغه به پدې اړه هندوستان څه کولو ته و هڅوي، هندوستان له افغانستان سره تر خپله وسه مرستې کول غواړي او لکه چې مو یاده کړه دا د هندوستان یو انتخاب نه بلکه یو مجبوریت دی خو هندوستان هیڅکله پدې اړه خپل پیاوړی ملګری امریکا نشي خپه کولی، بلکه هند به خامخا پدې اړه د امریکا وړاندیزونو ته غوږ نیسي او بیا به پریکړه کوي. له بل لوري که فرضا هندوستان، افغانستان ته درنې وسلې او نور تجهیزات ور کړي ظاهره خبره ده چې پدې به د پاکستان سخت غبرګون وپاریږي او دا چاره به ښایي د هغوی دروند عکس العمل له ځانه سره ولري، نو زمونږ په فکر افغانستان باید په خپل خارجي سیاست کې ډیر محتاط او زیرك و اوسي که څه هم حکومت د داسې کسانو په ګیره کې دی چې د تیرو دوولسو کلونو راهیسې د دروند او خطرناك فساد له امله ترې ډیره تمه نشي کیدای، نه یې له بهرنیو مرستو سمه ګټه واخیسته او نه یې هم خارجي سیاست داسې اغیزمن و چې حد اقل د نسبتا وروسته پاتي ګاونډیانو لپاره هم کومه داسې یو معقوله تګلاره خپله کړي. نو په لنډو ویلای شو چې افغانستان نه یواځې د خپلو نا اهله حکومتي چارواکو له امله بلکې ورسره د یوه استعماري هیواد په توګه ښایي په ټوله کې د دا ډول سفرونو ټولې پایلې پدې پورې تړلی وي چې امریکا او ورسره لویدیځ ملګري یې څه غواړي.

نگاهی به چند ماده ی قانون منع خشونت علیه زنان

سعدیه حفیظ

مالک بن نبی می گوید: "قبل ازداستان هر استعماری، داستان ملت سست وجود دارد که ذلت و خواری را می پذیرد."

و این ثابت است که ملت های ضعیف هرگاه ملت قوی را در مقابل خود بینند به نقص وخود کم بینی مبتلا می گردند وبالاخره روی به تقلید وکاپی برداری می برند. و درمقابل، ملت قوی به بیماری غرور وخود بزرگ بینی مبتلا گردیده عاشق سیطره می باشد ومی خواهد دیگران از وی متابعت کنند.

امروز ما در عصری قرار داریم که مسلمانان در بیماری نقص و خود کم بینی مبتلا گردیده اند وملل غرب به بیماری غرور، وغرب همواره در تلاش است تا جهان اسلام را تحت سیطره خود قرار داده بر آنها حکمروایی نماید. وراه و روش خودرا برای آنها به حیث الگو تقدیم نماید. این همان عصری است که پیامبر بزرگ اسلام صلی الله علیه وسلم فرموده است: " شما وجب به وجب از یهود و نصاری تقلید می نماید حتی اگر آنها در سوراخ سوسماری داخل کردند شما هم داخل میگردید. "

ملت های ضعیف با تقلید دل خوش می نمایند وهرخوب و بد ملت های قوی را بدون تفکیک می پذیرند ونمی دانند که هرچیز درخشنده الماس نیست. قانون منع خشونت هم یکی از این تقلیدها به حساب میرود.

در جامعه سنتی افغانستان خشونت با زنان به عنوان یک مشکل عمده اجتماعی وجود دارد، اما باید روشن کرد که این تنها مردان نیستند که خشونت می نمایند بلکه زنان در خشونت نسبت به مردان نقش بیشتر دارند. بناء مشکل در زن و مرد افغان وجود دارد وهر گاه قانونی وضع میگردد باید با مطابقت با حالت اجتماعی وارزشهای موجود در جامعه وضع گردد. متأسفانه به علت سستی و ضعفی که دچارما گردیده دیگران برای ما قانون وضع میکنند. قوانینی که اهداف و مقاصد آنها را برآورده نماید، اما در قالب زیبا و درخشنده که چشم را خیره می نماید و مانع نگریستن به داخل آن میگردد. این وضع کنندگان قانون افراد زیرک وهوشیار اند که عمری را در بازی با افکار جهان سپری نموده اند ومی دانند که چگونه زهر را شیرین نموده به دیگران بنوشانند. بطور مثال دو سه ماده این قانون را که در ظاهر شیرین و در باطن آلوده به زهر است بیان میدارم.

در ماده۲۹ آمده است: "شخصی که زن را دشنام می دهد ویا تحقیر ویا تخویف نماید، حسب احوال به حبس قصیرکه از سه ماه کمتر نباشد محکوم می گردد." این قانون وارداتی برایم مضحکه خیز است چون در جامعه افغانی تنها مرد نیست که زن را دشنام و تحقیر مینماید، بلکه خانواده منحیث کل این عمل را انجام میدهد. پس باید مادری که دخترش را دشنام وتحقیر میکند حبس گردد،خواهریکه خواهرش را دشنام وتحقیر می نماید حبس گردد، پدری دختر ویا خانمش را دشنام میدهد حبس گردد وبرادری که خواهرش را دشنام وتحقیر میکند حبس گردد...

بناء، خانواده ها افغان همه باید حبس گردند!! نه بلکه همه جامعه!!! لحظه درنگ کردو پرسید، پس وضعیت چگونه خواهد شد؟!!

در ماده ۲۷آمده است: "هر گاه شخص مانع ازدواج زن گردد یا حق انتخاب زوج را از وی سلب نماید حسب احوال به حبس قصیر محکوم میگردد" عبارت این قانون برای زنان خیلی شیرین است واگر به داخل آن نظر اندازیم چیزی جز زهر نخواهیم یافت، وآن :از میان برداشتن سلطه پدر و مادر، فاسد نمودن دختران، بی بند و بار کردن فامیل ها و در اخیر از هم گسستن شیرازه خانواده است!!!

در ماده ششم در باره حقوق مجنی علیها در بند دوم ذکر گردیده است" دسترسی با مرکز حمایوی یا خانه امن یا سایر محلات مصئون با موافقه وی." این بند وارداتی برای دختران و زنان خطا کار راه فرار از خانه ها را مهیا نموده برایشان جرأت و اطمینان میدهد تا هر چه میخواهند انجام دهند چون خانه های امن برای حمایت آنها وجود دارد! در جامعه سنتی افغانستان یک خانم ویا دختر تا چه زمانی در خانه های امن زندگی خواهد نمود؟ آیا با رفتن به خانه های امن آینده او تضمین خواهد شد؟؟؟

این گونه زهر ها در لابلای این قانون بشکل شیرین گنجانیده شده است و ایجاب میکند تا قانون بطور جدی تحلیل گردد ونقاط گنگ و مبهم توضیح گردد و هر آنچه با مغایرت با ارزش های دینی و ملی ما است تعدیل گردد.

درخاتمه باید تذکر داد که هر گاه اسلام به صورت درست تفسیر، تفهیم و درک گردد و به آن عمل شود نیازی به قوانین وارداتی باقی نخواهد بود. چه اسلام هم دین است و هم قانون . اسلام برنامه کامل زندگی است که جهت به سعادت رسانیدن بشر در دنیا و آخرت فرستاده شده است. دین کامل پروردگار جهان که به آخرین پیامبر خود فرستاده و اورا رحمت برای جهانیان خطاب نمود است.پ س چه خوب خواهد بود تا زیر سایه این دین سترگ زندگی نمود واز رحمت وبرکات آن نه تنها ما مسلمانان بل جهانیان همه مستفید گردید.

چلوونکی: عبدالرزاق حبیبي

گلبرگهای ادب

گذشتیم

صائب تبریزی

خاکی به لب گور فشاندیم و گذشتیم
ما مرکب ازین رخنه جهاندیم و گذشتیم
چون ابر بهار آنچه ازین بحر گرفتیم
در جیب صدف پاک فشاندیم و گذشتیم
چون سایهٔ مرغان هوا در سفر خاک
آزار به موری نرساندیم و گذشتیم
گر قسمت ما باده، و گر خون جگر بود
ما نوبت خود را گذراندیم و گذشتیم
گردیم عنانداری دل تا دم آخر
گلگون هوس را ندواندیم و گذشتیم
هر چند که در دیده ما خار شکستند
خاری به دل کس نخلاندیم و گذشتیم
فریاد که از کوتهی بازوی اقبال
دستی به دو عالم نفشاندیم و گذشتیم
صد تلخ چشیدیم زهر بی مزه صائب
تلخی به حریفان نچشاندیم و گذشتیم

گفته اند:

- راحت جسم در کم خوردن است.
- راحت نفس در کم خوابیدن است.
- راحت قلب در دوربدن از غم و اندوه است.
- و راحت زبان در کم گفتن است.
- بهترین از معلمان کسانی هستند که به شاگردان شان از قلب های شان درس میدهند نه از کتاب های شان.
- دوستت کسی است که ترا متوجه خطاء تو بسازد نه کسی که غلطی تو را توجیه می کند تا ترا خوشحال نماید.
- خداوند دولت عادل را کمک میکند اگر که کافر باشد، و دولت ظالم را کمک نمی کند اگر که مؤمن باشد. (ابن تیمیه)

خاموشی را آموخت

جاهلی خواست که الاغی را سخن گفتن بیاموزد، گفتار را به الاغ تلقین می کرد و به خیال خود می خواست سخن گفتن را به الاغ یاد بدهد.

حکیمی او را گفت : ای احمق ! بیهوده کوشش نکن و تا سرزنشگران تو را مورد سرزنش قرار نداده اند این خیال باطل را از سرت بیرون کن ، زیرا الاغ از تو سخن نمی آموزد، ولی تو می توانی خاموشی را از الاغ و سایر چارپایان بیاموزی .

حکیمی گفتش ای نادان چه کوشی
در این سودا بترس از لولائم
نیاموزد بهایم از تو گفتار
تو خاموشی بیاموز از بهائم

هر که تأمل نکند در جواب
بیشتر آید سخنش ناصواب
یا سخن آرای چو مردم بهوش
یا بنشین همچو بهائم خموش

مثل آئینه مشو
محو جمال دگران

علامه اقبال لاهوری

مثل آئینه مشو محو جمال دگران
از دل و دیده فرو شوی خیال دگران
آتش از ناله مرغان حرم گیر و بسوز
آشیانی که نهادی به نهال دگران
در جهان بال و پر خویش گشودن آموز
که پریدن نتوان با پر و بال دگران
مرد آزادم و آن گونه غیورم که مرا
می توان کشت بیک جام زلال دگران
ایکه نزدیک تر از جانی و پنهان ز نگه
هجر تو خوشترم آید ز وصال دگران

اړیکې: habibi@eslahonline.net

ومعلوماتي

ګرانې ایمانداري خوري!

- لمونځ پر خپل وخت ادا کوه.
- الله جل جلاله تل یاد ساته، توبه او استغفار مه هیروه.
- د قران عظیم الشان تلاوت کوه ځکه د قران تلاوت د زړه نور زیاتوی او غمونه له منځه وړی.
  د اسلامی کتابونو مطالعه د خپل ژوند عادت کړه.
- په هرځای کی د اسلامی جامو اغوستل خپل عادت کړه.
- د سهار او ماښام ذکر له یاده مه باسه.
- رښتیا ویل او د حق منل خپل عادت کړه.
- د اولاد روزنه دی د اسلامی تعلیماتو سره سمه کوه چې په دنیا او آخرت کې دې په کار شي.
- د میړه اطاعت او دهغه د پټو رازونو ساتنه د الله جل جلاله په وړاندې لوی اجر او ثواب لري.
- د یتیمو کوچینیانو روزنه، د خپلوانو سره ښه سلوك او رویه خپل عادت کړه.

سوال او ځواب

پوښتنې:

- د حضرت محمد (ص) ستره معجزه څه شی ده؟
- له بعثته وروسته لومړنی مسجد کوم او چیرته ودان شو؟
- د عباسیانو لومړنی خلیفه څوک وو؟
- د لاندې کتابونو د لیکوالو نومونه واخلی.
  *خلافت و ملوکیت *عدالت اجتماعی در اسلام *جاهلیت قرن بیست
- د انسان په بدن کې هغه کومې حجرې دي چې د ژوند په اوږدو کې هیڅ بدلون نه مومي؟

ځوابونه:

- قرآنکریم.
- د قبا مسجد په مدینه منوره کې.
- ابوالعباس السفاح.
- ابوالاعلی مودودي، سید قطب، محمد قطب.
- عصبي حجرې.

بنځه ټوله ورځ په څه تېروي؟

یو سړی یوه ورځ له کار څخه کور ته لاړ، چې کور ته څنګ ننوت ویې لیدل، چې ماشومان یې په ختو کې د خوب له جامو سره لوبې کوي، شاته یې چې ولیدل لوښي هر خواته پراته دي، کاغذي دستمالونه یو خوا او بلخوا باد اړوي را اړوي، چې کوټې ته ننوت، څراغ مات شوی دی، جای نماز بیرون پروت دی، تلویزیون په لوړ آواز غږیږي، د اوسېدو په کوټه کې جامې هر خواته ګډې وډې پرتې دي، په اشپزخانه کې اوبه راخوشې شوي او ټوله اشپزخانه یې نیول، د یخچال دروازه خلاصه پرته دی، جان پاکونه هرې خواته ګډوډ پراته دي، د تشناب شیشه د غاښونو په کریم لړلې پرته ده، سړی د خوب کوټې ته ننوت، چې ویې لیدل مېرمن یې په کټ کې پرته او مطالعه کوي، د خاوند په لیدو یې هغه ته یوه خوږه مسکا وکړه او پوښتنه یې ترې وکړه، چې ورځ یې څنګه تېره شوه؟ سړی ورته په غوصه وکتل او پوښتنه یې ترې وکړه، چې دا نن څه تېر شوي دي؟ ښځې بیا یوه خوږه مسکا وکړه، او زیاته یې کړه، هره ورځ چې ته کور ته راشې مانه پوښتنه کوې، چې ته ټوله ورځ څه کوې؟ آیا نه یې کوې؟ خاوند یې وویل هو کوم یې! ښځې ورته وویل، زه ټول ورځ د دې کارونو په بېرته تنظیم او جوړولو لګیا یم.

که په میلمستیا کې در ته مرداره غوښه کېږدي څه به کوئ؟

اوسمهال غیبت د خلکو د خولې خواږه ګرځېدلي دي او په دې هم ښه پوهېږي چې غیبت یو خطرناك کار او د کبیره ګناهونو له جملې څخه دی، مګر لدې سره سره هم له هغې څخه ځان نه ساتي.

د مثال په ډول که چېرته مو څوك مېلمه کړي، او په خوراك کې یې درته مرداري غوښې تیارې کړې وي، نو د دا ډول مېلمستیا په وړاندې به ستاسو غبرګون څه وي؟ ایا تر اوسه مو هم دا ډول فکر کړی دی، چې هره ورځ د څومره انسانانو مرداري غوښې خورئ؟

د ورځې لس یا یوولس بجې چې دفتر، موسسه، مدرسه، مکتب، شرکت او یا د کار ځای کې سره راټولېږئ، تر څو د سترېا د لرې کولو لپاره چای، کیك او نور څه خوراکي مواد وخورئ، دا ډېرې خوږې شېبې وي، خو مخکې له دې چې هغه خوږ کېك او خواږه شیان وخورئ د هغې لاندې د انسانانو مرداري غوښې خورئ؟

حیرانېږه مه! هو! غوښه خورئ! هغه هم د خپل مسلمان ورور او خور غوښه، هغه مزه دار او خوږ کېك په زهرجن او مردار کېك بدلېږي او له ستوني مو تېرېږي؟

هر خاوند او مېرمن دې یو ځلې ولولي

لیکنه: سحرالمصري
ژباړه : محمد خالد ملکزی

د ټولنیزو ناروغیو په لړ کې تندخویي او غصه هغه مهلکه اخلاقي بیماري ده، چې دنورو ټولنو په پرتله زمونږ په ټولنه کې زیات لیدل کېږي، او په فردي او ډله ایز ژوند ډېرې بدې اغیزې شیندي.
قهر یا عصبانیت په حقیقت کې هغه ویجاړونکی کلنګ دی، چې که چېرې مهار نشي نو د خاوند او مېرمنې تر منځ د محبت مزی شلوي، او کورنیو شخړو ته لاره هواروي.
مخکې له دې چې دا ناروغي زمونږ کورونو ته سرایت وکړي، ښه به دا وي چې د حل لارې چارې یې وپېژنو. او غوره مو وګڼله چې په دې لیکنه کې دقهر او تندخویي(عصبانیت) په څو مهمو او عمده لاملونو باندې رڼا واچوو، تر څوپه سولئیزه اوصمیمانه چاپیریال کې داسې ژوند وکړو چې په کورني نظام کې مو بېلتون را منځ ته نشي.
په عمومي توګه دا ناسمه خبره ده چې د خاوند او مېرمنې تر منځ دې هېڅ اختلاف رامنځ ته نشي، دا ځکه چې اختلاف او قهر(عصبانیت) د بشري طبیعتونو ترمنځ هغه طبیعي غریزې دي چې هېڅ څوك ترې خلاصون نه لري.
اختلاف مختلف لاملونه لري او که د دغو لاملونو سمه درملنه ونشي، نو علمي او فرهنګي کورنیو ته هم لارې غزولای شي.
په دې لیکنه کې به لومړی د کورني ژوند د لانجو او کشالو یوه بېلګه وړاندې کړو، او همداراز د خاوند او مېرمنې تر منځ د تاوتریخوالي یوه نمونه به ستاسې مخې ته کېږدو، بیا به په قهر او عصبانیت کوم چې د اختلاف اساسي لاملونه ګڼل کېږي، د حل په مهمو لارو رڼا واچوو.

او دا هم د کورنیو شخړو یوه بېلګه:

خاوند: زما کتاب چېرته دی؟ ډېر مې ولټوه، خو پیدا مې نکړ، څو ځل مې درته ویلي دي چې د میز له سر ه ئې مه بې ځایه کوه!
مېرمن: هغه خو ما ستا د نورو ورقو سره د مېز په خانه کې ځای په ځای کړ، او دا په دې خاطر چې یو خو به له ماشومانو څخه خوندي وي، او له بل لوري به دا کوټه هم لږه منظمه ښکاره شي.
خاوند: آیا د کور د ګډوډۍ اصلي لامل زه یم؟ او که په دې پلمه ته غواړې چې زما کتابونه له خپلو سترګو چېرته پناه کېږدې؟!
مېرمن: آیا ته پر ما همداسې ګومان کوې؟ آیا زما جزاء همداده چې خونه دې سمه کړم، او ستا د کتاب ساتنه دې وکړم، او په پای کې دې ستا دبدګمانۍ ښکار شم؟
خاوند: یو خو ته زما هېڅ خبره نه اورې... او هر هغه څه چې زه ئې غواړم تاته هېڅ ارزښت نه لري... ما څو ځلې ستا دپوهولو هڅه وکړه خو هېڅ ګټه ئې راته ونه رسوله!
مېرمن: آیا دا دعقل مندۍ خبره ده چې په دې به دنیا رڼګه شي، ولې چې ما ستا کتاب بیځایه کړیدی؟ آیا زه د دې مستحقه یم چې ټوله ملامتیا دې زما پرغاړه شي، په داسې حال کې چې زما ټول وخت د دې کور په ښه برابرولوکې مصرفیږي؟! آیا نور ته د دې تندې لهجې او تېزو خبرو څخه نه مړېږې؟
خاوند: اوه ! اوس د یو کتاب لپاره ته زما پر وړاندې دومره چیغې وهې!
ستا دلاسه دا ژوند پر ما سکروټې ګرځیدلی دی، او نور یې نشم زغملای! ای کاش چې له تاسره مې هېڅ واده نه وای کړای!
ددې خبرې په ویلو سره خاوند په ډېر قهر سره له کوره بهر وځي... د کور دروازه هم په ډېرې غصې سره رابندوي، او داسې انګیري چې د دې تاوتریخوالي اصل لامل همدی پخپله دی...
په ذهن کې ئې سپېرې خبرې را څرخېږي، او له ځانه سره وائي: زما مېرمن تل له تنبلۍ او لټې څخه کار اخلي... زما څیزونه ورته بې ارزښته ښکاري... زما غوښتنوته هېڅ کله هم پاملرنه نه کوي....
هغې ته خو لاړمه دا وه چې زما سره له نرمۍ نه کار واخلي ، خو نه پوهېږم ورځ تر بلې ئې رخه او کینه را سره زیاتېږي!
مېرمن: بل لوري ته په کورکې د مېرمنې په سترګو کې ئې اوښکې راټولې شویدي... پر داسې واده چې له سترړیا او خواشینۍ پرته ئې نور څه نه دي وربښلي، اوس دپښیمانۍ ترمې اوښکې تویوي، او په رخسارئې د حسرت معصومې او ښکې کتار کتار بهېږي... او له ځانه سره څه زمزمه کوي... او داسې وائي: ما څو ځله ښکلې جامې پر تن کړې، رنګارنګ خواړه مې خپل خاوند ته برابرکړل، په همدې پلمه چې ګوندې مینه به ئې راسره زیاته شي، او زما ستاینه به وکړي، خو د ستاینې پر ځای ئې دتل لپاره زه رټلې یم... څو ځلې مې هڅه کړېده چې زمونږ ترمنځ روانه کشاله د خبرواترو له لارې حل شي ،خو...
او ددې پرځای چې خاوند مې ترخې خبرې را ته وکړي، ما به هڅه کوله چې پام ئې بلې خواته واړوم، خو ددی ټولو هلو ځلو وروسته اوس راته جوته شوه چې هغه دومره ځان پالونکی دی چې له ځان پرته بل هېڅ څه ورته اهمیت نه لري!

ګرانو لوستونکو!

آیا کله مو د ځانه سر دا فکر کړیدی چې که چېرې خپلې وضعې او حالت کې بدلون را نه ولۍ، نو څه به پیښ شي؟
آخر دومره تند خویي ولې او د څه لپاره؟
ځواب ډېر ساده او آسانه دی، دا ټول د عصبانیت اود توند خویي له کبله!
معلومه ده چې که خپله تندخوئي او عصبانیت په خپل کابو کې را نه ولۍ، او مهار ئی نه کړۍ نو په پورته برخلیك به تاسې هم اخته شۍ.
په مونږ او تاسې کې به څوك داسې نه وي چې په خپلو ورځنیو چارو کې په قهر نشي، او داسې څه ونه ویني چې روح او زړه ئی پری ټپي نشي؟ خو دا هم باید په یاد ولرو چې بریالي انسانان هغه نه دي چې هېڅ کله هم نه په قهر کېږي، بلکې هغه دي چې کله په قهر شي، نود ځان د کنترول لارې هم ورته معلومې وي.

دوی هم په خپل ژوند کې له ګواښونواو ننګونوسره مخامخ کېږي، خوهېڅ کله هم د ژوند خطرونو ته ددې اجازه نه ورکوي چې دوی تر خپل کنترول او محدودې لاندې راولي.
ای کاش! چې دغه ډله خلك یوه شیبه په دې مبارك آیات کې لږ درنګ وکړي، چې لوی ښښتن تعالی په څومره ښکلو کلماتو سره د دې ډول ستونزو د حل په اړه داسې فرمائي(والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس) (سورة آل عمران الآیة ۱۳۴).
په کورني ژوند کې زیاتره مهالل خاوند یامېرمن پر دې باندې نه پوهېږي چې غوښتنې ئې سره فرق لري، ولې چې طبیعتونه او عادتونه ئې سره مختلف دي، او بل داچې کورنی چاپیریالل د دفتري چاپیریالل سره ډېر توپیر لري. اوس که ددوی تر منځ فرق ونشي نو طبیعي ده چې ستونزې به رامنځ ته شي.
نو دا به هېڅ معقوله نه وي چې د بشر ي طبیعتونو ترمنځ دې اختلاف نفې شي، او د ټولو غوښتنې او عادتونه دې سره یو شان شي، او سره هېڅ اختلاف دی ونه لري.
تاسې به په نړۍ کې هېڅ کله هم داسې یوه ورځ نه وي لیدلي چې ټول خلك دی یو رنګ لباس واغوندي ، او ټول خلك دې یو ډول خواړه وخوري.

په هر صورت!

د دی ټولو پر ځای غوره به داوي چې د ستونزو د حل په لاروچاور باندی لږ فکر وشي.
د تندخوئی او عصبانیت څو مهم سببونه!
۱ :ددیني انګیزی کمزوري.
۲ :پر خپل ځان باندی بې اعتمادي.
۳ :د (الرجال قوامون علی النساء) په مبارك آیات کې د قوامیت په سمه معنا باندی نه پوهېدل.
۴ :په نا امنه سیمه کې ژوند کول، چیرته چې تل اخلاقي فساد خپرېږي.
۵ :د خاوند او مېرمنی تر منځ د طبیعتونو نابرابرښت.
۶ :د مېرمنی سرغړونه او بی پروائي.
۷ :دائمي کرکه او عناد.
۸ :اقتصادي کمزوري او روحي فشارونه.
دا او دېته ورته نور لاملونه که ورته ځیر نشی کیدلای شي، له تاسې څخه خوږ ژوند پټ کړي، او د اختطاف ګرو په څېر مو ژوند کې تراژیدیو او شخړو ته لاره هواره کړي، او ترمنځ مو د اختلاف لمبې بلې کړي.
اوس مو که چېرې په ګډ ژوند کې څه ستونزه را منځ ته شوه ، مخکې له دې چې یو پر بل د قهر چیغې پورته کړئ ښه به دا وي چې د خبرو اترو له لارې دا ستونزه حل کړئ ،او ددې لپاره یو مناسب وخت وټاکی.

د قهر او تندخویي د کنترول مهمې لارې!

په کورني ژوند کې داسې غمیزې او تر خې پېښې به تاسې هم لیدلي وي، چې له کبله یې دخاوند او مېرمنې تر منځ اختلاف زیات شوی وي، او کله کله دا بې اعتمادي تر دې بریده ورسیږي چې خاوند او مېرمن دواړه یو بل د خپلې نېکمرغۍ قاتل ګڼي، او په خواشینۍ سره شپې سبا کوي.
اوس به یوه شیبه لږ فکر وکړو، او د پوورتنیو پېښو دسببونو اصلی لاملونه به ولټوو...
په پای کې به ومومو چې زیاتره مهال د کورني اختلافاتو اصلي لاملونه د خاوند او مېرمنې تر منځ ګونګ وي، او ډېر ځله د دغه خواشینونکو پېښو اصلي لاملونه هغه څه نه وي چې دوی ور ته په ظاهره کې ګوري... خو کله چې د پېښې اصلي لامل په ډاګه شي بیا پر خپل کار خواشینی وي.
د همدې کورني اختلافاتو له کبله د خاوند او مېرمنی تر منځ د زوجیت رسۍ په شلیدوشي، او د خواړه ژوند تر منځ ئې کله کله واټن دومره په زیاتېدو شي، چې پر طلاق تمامه شي.
د حل لارې:
د تندخوئی او عصبانیت پر مهال تاسې کولای شئ چې له دې لارو څخه ګټه پورته کړئ:
۱ :بهترینه لاره ئې دا ده چې دهغه چا پر وړاندې سکوت اختیار کړی، څوك چې پر تاسې باندې په قهر دي، او هڅه وکړی چې هېڅ ډول عکس العمل ښکاره نه کړی.
۲ :که په دغه ځای کې دخپل موجودیت ضرورت نه احساسوی، نو غوره ه دا ده چې دغه ځای پرېږدئ.
۳ :حوقله یا(لاحول ولا قوة الا با الله)ووائئ.
۴ :اودس وکړئ.
۵ :سپور ت پیل کړی، ولی چې د ورځې په اوږدو کې سپورت کول په انسان کې حلم او زغم ته وده ورکوي.
۶ :فرعي اختلافات شاته وغورځوی، همدا اوس او له همدې شېبې پریکړه وکړئ چې خپل صمیمانه ژوند به پرمخ بیایی.
دا او دېته ورته نورې لارې کیدلای شي چې ستاسی په آرامتیا کې اغېزمنې تمامې شي. خو که چېرته بیا هم مو زړه آرام نشو، نو بهتره به دا وي چې دخبرو له لارې په ډېرې آرامتیا سره د اصلي لامل په اړه پوښتنی پیل کړی، تر څو یوې مطلوبې نتیجې ته ورسیږی.
یوه بله خبره چې د یادولو وړه ده، دا ده چې دا یو ناسم فکر دی چې عصبانیت او تندخوئي ستاسې ارثي خاصیت دی، چې په هېڅ وجه ترې نشی خلاصیدلای!
بلکې په دې باور ولری چې تندخوئی او غصه یوه مهلکه بیماري او یو ویجاړونکی کلنګ دی چې ستاسې د محبت دېوالونه نړوي، او تاسې په تمرین سره کولای شی له غصی(چې په حقیقت کې د زړه او دماغزو تر منځ یو کشمکش وي) ځانونو ته نجات ورکړی.
په دې اړه د اروا پوهنې(روان شناسی)استادان وائي: که غواړی چې خپل قهر کنترول کړی ، نو د هرې ورځې په پای کې له ځانه سره محاسبه پیل کړئ، او د ټولو هغو مواردو چې تاسې په قهر شوي یاست په یوه لست کې یادونه وکړی، بیا هغه پېښی چې اصلا ددې وړ نه وي چې تاسې پرې قهر وکړی، له نورو څخه جدا کړی.
لرې نه ده چې په دې کار سره به په تاسې کې یو جذري بدلون راشي، او یو داسې مینه پال شخص به درڅخه جوړ شي چې ټول ټولګیوالل، بلکې ټوله ټولنه او دوستان به در سره مینه اومحبت کوي، او همدلته ده چې ستاسې سوکاله ژوند به پیل شي.

قسمت ۳۴

اخلاق فرزندانت را پاک دار

نویسنده: دکتور سمیر یونس
مترجم: محقق عبدالرحمن حکیمزاد

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرموده انـد: "**إِنَّمَا بُعِثْتُ لأُتَمِّمَ مَكَارِمَ الأَخْلاَقِ**". السنن الکبری للبیهقی، باب بیان مکارم الأخلاق، ج: ۱۰، ص:۱۹۱
(به تحقیق من جهت تکمیل مکارم اخلاق فرستاده شده ام).

"**إِنَّمَا**" در زبان عربی افادهٔ حصر و قصر را می نماید، یعنی فقط جهت تکمیل مکارم اخلاق فرستاده شده ام و نگفت که: اخلاق را برایشان می آموزانم، بلکه گف: تا مکارم اخلاق شان را تکمیل کنم، البته فرق بین اخلاق و مکارم اخلاق روشن و آشکار است.

الله متعال در وصف اخلاق آنجناب فرموده اند: "**وَإِنَّكَ لَعَلى خُلُقٍ عَظِيمٍ**". القلم: ۴
(و راستی که تو را خویی والاست).

خُلق عبارت از خوی و سرشت است به همین خاطر اهل علم اخلاق را بنام صورت باطنی انسان میگویند، زیرا انسان دارای دو صورت میباشد: صورت ظاهری و صورت باطنی.

صورت ظاهری عبارت از صورتیست که الله متعال بدنش را به آن شکل آفریده است، بعضی ازین صورت بسیار زیباست و بعضی دیگرش بسیار بد و بعضی دیگرش متوسط. حسن بصری رحمه الله حُسن خُلق را اینگونه معرفی نموده است: حُسن خُلق عبارت از دست برداشتن از اذیت، بذل سخاوت و پیشانی گشوده میباشد.

مفهوم دست برداشتن از اذیت اینست که: انسان را باز دارد که بالای دیگران ظلم نماید، این اذیت چه بر مال "انسان" باشد یا بر جان و یا بر عزت و شرفش، آنگونه که پیامبرعلیه السلام به آن اشاره نموده است: "**أَلا إِنَّ أَعْرَاضَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَدِمَاءَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا**". طبرانی، سلیمان بن أحمد بن أیوب بن مطیر اللخمی الشامی، أبو القاسم، المعجم الکبیر، ج: ۱۷، ص: ۴۴۹
(آگاه باشید که "ریختاندن" عزت تان اموال تان و خونهای تان همانند امروز تان "روز عید قربان"، درین شهرتان "مکهٔ مکرمه" و درین ماه تان "ذی الحجه" بالای تان حرام است).

معنای بذل سخاوت تنها مصرف مال "برنیازمندان" نیست بلکه شامل قربانی جان، عزت، علم و مال نیز میشود، همچنان عفو و گذشت "اشتباه" مردم را نیز در بر میگیرد.

مقصد از پیشانی گشاده اینست که انسان وقتیکه با مردم روبرو میشود با آنان با پیشانی باز و گشاده برخورد نموده و از پیشانی ترشی اجتناب ورزد. شخصی از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما راجع به نیکی پرسید، فرمود: نیکی عبارت از پیشانی گشاده و زبان نرم است.

پیشانی گشاده خوشی با مردم، سینهٔ فراخ و جلب دوستی را نیز میگویند چرا که با اخلاق نیکو خود و فرزندانت را به مقامات بالا و جایگاه عزتمند می بری، و این زمانی تحقق می یابد که اخلاق آنان را پاک نمایی، آنگونه که پیامبرعلیه السلام فرموده اند: "**إِنَّ الرَّجُلَ لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ**".
مسندأحمدبن حنبل، ج: ٦، ص: ۱۸۷
(انسان با اخلاق نیکش درجهٔ روزه دار و نماز خوان را می یابد).

اخلاق نیک آنست که اثرش در زندگی انسان دیده شود آنگونه که مجالست اصحاب کرام با رسول الله صلی الله علیه وسلم و تأثیر پذیری از اخلاق آنجناب در زندگی شان به مشاهده می رسید، پیامبرعلیه السلام فرموده اند: "**إِنَّ مِن أَحَبُّكُم إِلَيَّ وَ أَقْرَبُكُمْ مِنِّي مَجْلِسَاً يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ خُلُقَاً**". البانی، محمد بن ناصر الدین، مصابیح التنویر علی صحیح الجامع الصغیر(مختصر فیض القدیر شرح الجامع الصغیر، ج: ۱، ص: ۳۸۵ تألیف امام عبد الرؤوف المناوی)، تهیه وترتیب : أبو أحمد معتز أحمد عبد الفتاح، الکتبة الشاملة
(از میان شما نزد من محبوب ترین تان و نزدیکترین تان در مجلس بامن، در روز قیامت، نیک اخلاق ترین تان میباشد).

از جمله هدایای آنجناب اینست که میفرماید: "**أكثرُ ما يَدخُلُ الجَنَّةَ تَقوَى اللهِ وَحُسنُ الخُلقِ**". مسندأحمدبن حنبل، ج: ۲، ص: ۴۴۲
(بیشترین مردمی که وارد بهشت میشوند، کسانی اند که دارای تقوی و اخلاق نیک اند).

از ابودرداء رضی الله عنه روایت است که پیامبرعلیه السلام فرمودند: "**أَثْقَلُ شَيْءٍ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ خُلُقٌ حَسَنٌ إِنَّ اللَّهَ يَبْغَضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ**". السنن الکبری للبیهقی، باب مکارم بیان الاخلاق، ج: ۱۰، ص: ۱۹۳
(هیچ چیزی در روز قیامت در ترازوی بندهٔ مسلمان سنگین تر از اخلاق نیک نمی باشد و الله متعال انسان بد زبان را بد می بیند).

"بذی" به کسی گفته میشود که سخنان بد و بی فایده میگوید. عبدالله بن عمروبن العاص رضی الله عنهما میگوید: پیامبرعلیه السلام نه "خُلقاً" بد زبان

بود و نه "عملاً به بدگویی می پرداخت" و می فرمود: (بهترین شما کسی است که اخلاقش نیک تر باشد). صحیح بخاری، ج: ۴، ص: ۲۳۰. صحیح مسلم، ج: ۷، ص: ۷۸

تقوی و اخلاق باعث محبت الله متعال با تو میشود: بدون شک تقوی و اخلاق نیک رابطه ات با پروردگارت و با مردم را استوار و محکم می نماید. ابن قیم رحمه الله میگوید: پیامبرعلیه السلام بخاطری تقوی و اخلاق نیک را باهم جمع نموده که تقوی و پرهیز "از محرمات" الله باعث محبت الله متعال با بنده میشود و اخلاق نیک مردم را وامیدارد که ویرا دوست بدارند.

چگونه اخلاق فرزندان مان را نیکو نماییم؟

اول:- خود را الگوی آنان قرار بده: دانشمندان تربیت و روان شناسان تأکید دارند به اینکه: انسان شخصیتش را بشکل میراثی "از والدین" و محیط کامل می نمایند، ولی عوامل محیطی بر عوامل وراثی غلبه می نماید، بناءً، ای پدر بزرگوار! بدان که چشمان پسران و دخترانت به تو و مادر شان دوخته است، اگر این چشمان معصوم از اول چیز خوبی را دیدند، راه های خوب وسلامت را بر می گزینند و اگر غیر آنرا ببینند، از کودکی چشمدید خود را حکایت نموده و از آن تقلید می نمایند. پیامبرعلیه السلام بخاطری در تربیت یارانش رضوان الله علیهم اجعین کامیاب برآمد که خود را الگوی آنان قرارداده بود چنانچه الله متعال از آن در کتابش اینگونه یاد آور میشود: " **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا**". **الأحزاب: ۲۱**

(قطعاً برای شما در [اقتدا به] رسول خدا سرمشقی نیکوست برای آن کس که به خدا و روز بازپسین امید دارد و خدا را فراوان یاد می‌کند).

دوم: آنان را به فراگیری ارکان اخلاقِ نیک عادت ده: ابن قیم رحمه الله میگوید: اخلاق نیک روی چهار ارکان استوار است:

۱- صبر:- اشتباه مردم را به احتمال اینکه شاید قصدش چیزی دیگری باشد، حمل میکند، خشمش را میخورد، از اذیت مردم دست میکشد، حلم و نرمش را از آن خود می سازد و در انجام کار دست و پارچه نشده و عجله نمی کند.

۲- عفت و پاکدامنی:- از اقوال و افعال پست و قبیح دوری نموده و شرم و حیاء را که رأس تمام خوبیها و سد تمام بدیها از جمله بخل، دروغ، غیبت و سخن چینی است، از خود دور می سازد.

۳- شجاعت و دلیری:- شجاعت و دلیری ویرا بسوی عزت نفس، راه یافتن به اخلاق عالی، خوی و سرشت نیک و سخاوت و جوانمردی می کشاند، زیرا وی با نیروی نفس و شجاعتش لگام خویش را بدست میگیرد.

۴- عدالت:- عدالت انسان را بسوی اعتدال اخلاقی و انتخاب روش میانه بین افراط و تفریط می کشاند، "عدالت" ویرا بسوی شجاعت اخلاقی ای سوق میدهد که میان جبن و هلاکت و اخلاق نرمی که حد اوسط غضب و ذلت، است، می برد.

سوم: اساسِ اخلاق زشت را از آنان دور بدار: ابن قیم رحمه الله میگوید: اساس و سرچشمهٔ اخلاق زشت متکی به چهار چیز است:

۱- جهل و نادانی: بگونهٔ که خوب را بد و بد را خوب بپندارد و تفاوت میان آنها را نداند.

۲- ۲- ظلم: ظلم ویرا وامیدارد که یک چیز را در غیر محلش بگذارد مانند اینکه در وقتیکه باید خوش باشد، خشمگین میشود، در موارد سخاوت، بخل می ورزد، در جای نرمش، سختگیری می نماید و در جای تواضع تکبر می نماید.

۳- ۳- شهوت: شهوت ویرا بسوی حرص، بخل، عدم عفت و کارهای ذلت بار می کشاند.

۴- ۴- خشم: خشم و غضب ویرا بسوی کبر، حسد، کینه، دشمنی و بی عقلی می کشاند. اخلاق زشت باعث زایش اخلاق زشتِ دیگر میشود همانگونه که اخلاق پسندیده باعث زایش اخلاق نیک و پسندیدهٔ دیگر میگردد.

چهارم: آنان را عادت بده که احترام مردم دیگر را نمایند: پیامبرعلیه السلام بخاطری در تربیت دیگران کامیاب شد که آنان را عزت و احترام می نمود و به آنان می فهماند که بایست مردم را احترام نمایند، آنجناب کسیکه نزدش می آمد، عزتش را می نمود، برایش فرش را هموار می نمود و غذاء و آبی را که خود می پسندید، به آنان میداد.

بناءً اگر میخواهیم که فرزندان مان احترا مردم را نمایند، لازم است که ما احترام آنان "فرزندان" را نماییم تا از دوران کودکی به آن عادت بگیرند، وقتی به "ما" بزرگان سلام دادند باید جواب سلام شانرا به عزت و احترام بدهیم و افزون برآن باید در سلام دادن به آنها پیش دستی نماییم، همچنان باید سخنان آنانرا تصدیق نموده و همراه شان به زبان دوستی و صداقت حرف بزنیم و با آنان در ارائهٔ داشته هایشان شریک شویم چرا که این کار باعث میشود که ایشان بر خود اعتماد نمایند و به ارزش احترام پی ببرند، این موارد منجر میشود به اینکه مردمان دیگر را احترام نموده و روش برخورد نیک را بیاموزند.

پنجم: آنان را به ممارستِ اخلاق نیک عادت بده: مهمترینِ این نوع اخلاق صداقت، امانتداری، وفاء به عهد، عفتِ زبان، برده باری، سخاوت، ایثار، تواضع، آداب طعام خوردن، آداب زیارت رفتن، آداب راه رفتن ، آداب اجازه گرفتن، آداب سلام دادن، مصافحه نمودن، نظافت، صبر، سپاسگذاری مردم، همکاری با نیازمندان و همکاری با ستمدیدگان میباشد.

ششم: به آنان قرآن، سنت و آداب اسلامی را بیاموزان: سلف صالح به این امر سخت اهتمام می نمودند، حتی خلفاء و امرایی که به نسبت مصروفیت شان در امور کشور داری به اولاد شان رسیدگی کرده نمیتوانستند، اولاد شانرا نمی گذاشتند که وقت شانرا ضایع سازند بلکه جهت تربیت آنان مربیان بزرگواری را برای تعلیم قرآنکریم و سنت گرانبهای رسول اکرم صلی الله علیه وسلم استخدام می نمودند که در پهلوی اینها ذوق و علاقهٔ اطفال را نیز با تدریس شعر، ادب و قصه های مؤثر رعایت می نمودند.

هفتم: آنان را از رفتن بسوی اخلاق زشت برحذر دار و انجام"بد" آن در دنیا و آخرت را برایشان بیان نما.

هشتم: با ایجاد وسایل و سرگرمی های مفید جلو شنیدن خواندنهای بی مفهوم و موسیقی هرزه و افلام و سریالهای ویرانگر را بگیریم، زیرا اینها باعث تخریب و خرابی اخلاق "انسان" میشوند.

نهم: به فرزندانت اجازه بده تا به برخی ورزشها و سرگرمی های مفید بپردازند زیرا این کار آنانرا نشیط ساخته و از اقوال و افعال منفی باز میدارد. متخصصان اُمور تربیت در مورد سن تمییز میگویند: این مرحلهٔ است که برای کودکان امر میشود که وضوءبگیرند، نماز بخوانند، روزه بگیرند، اصول عقاید اسلامی و احکام شرع را فراگیرند، به کار های نیک عادت داده شوند، در حضور

مردم از ایشان به نیکی یاد شود، اگر باری مرتکب عمل نادرستی شدند از آن چشم پوشی نمود و رازشانرا افشاء ننمود به ویژه وقتیکه کودک میخواهد که آنرا پنهان نماید و میشود که بدون اسراف در ملامت کردنش، "در خفاء" تأدیب شود.

دهم: هیبت ات را در برابر فرزندت حفظ کن: پدر در گفتار و کردارش با اولاد بایست هیبت و وقارش را نگهدارد، این روش با اینکه پدر دوست فرزند باشد و باوی نرمش نشان دهد، تعارض ندارد. مادر نیز نباید فرزندش را از پدر بترساند تا پدر مصدر وحشت فرزند نگردد، چه بسا که فرزند "این فضاء" را نپسندیده و از آن نفرت می نماید.

یازدهم: به فرزندانت مقام معلم و بزرگان را ابراز بدار: بر والدین لازم است تا زحمات معلم و مشکلاتی را که بخاطر تعلیم فرزندان شان، متقبل میشوند برایشان بفهمانند، بگونهٔ که والدین فرزندان خویش را مورد خطاب قرار داده و بگویند: معلم شخصیت قابل قدر بوده و لازم است که در حضور وی آوازش را پست نموده، آوازش را برآواز وی بلند ننماید، در حضور وی فاژه نکشد، پایش را بالای پایش نگذارد، خواب نکند، کسالت وسستی اش را در حضور وی اظهار ندارد و در آمدن به درس تأخیر نکند. همچنان باید به فرزندان خود بفهمانیم که در وقت درس چگونه بنشینند، چگونه به فعالیت بپردازند و برایشان بفهمانیم که قبل ازینکه گپ بزنند و یا به حرکت بیایند، باید اجازه بگیرند و به پیشواز بزرگان از جایشان برخیزند و برایشان جای نشستن دهند.

دوازدهم: آداب گفتگو و سخن زدن را برایشان یاد بده: از جمله چیزهاییکه برای اخلاق فرزند مفید است اینست که مهارتهای سخن زدن و آداب آنرا برایشان بفهمانیم، زیرا آموختن این از مسایل اصول اخلاق محسوب میشود تا بدان عادت بگیرند. طورمثال برایشان باید بفهمانیم که چه وقت گپ بزنند؟ چه وقت بشنوند؟ و چگونه بشنوند؟ و بدانند که باید به اندازهٔ سوال جواب دهند و به "سخن جانب مقابل" خوب گوش نهند.

تلاشهایی که باید تصحیح شوند: بسیاری خانواده ها را دیده ام که مال، ذهن، وقت و زحمت خویش در حیطهٔ خویش قرار میدهند تا فرزندان شان در درسهای شان دست بالایی داشته باشند ولی به نظر من این تفوق وقتی توأم با ارزشهای اخلاقی، تهذیب روحی و رابطهٔ فرزندان مان با قرآن نباشد، اثر ناچیزی را به دنبال دارد زیرا (قرآنکریم در روزقیامت نزد اهلش "مسلمان" در حالی می آید که وی بسیار محتاج کمک میباشد و برایش میگوید: آیا مرا می شناسی؟ جواب میدهد: تو کیستی؟ قرآن میگوید: من کسی هستم که مرا دوست داشتی و نمی پسندیدی که از تو جدا شوم، آنکه خود را بطرف تو کشان کشان نزدیک میکرد، مسلمان میگوید: شاید تو قرآن باشی، درین وقت وی در معیت قرآن نزد پروردگارش برده میشود و ملکیت بهشت بدست راستش و زندگی جاودان بدست چپش داده میشود و بر سرش "تاج" وقار و آرامش گذاشته میشود و به والدینش دو دست لباسی پوشانده میشود که دنیا به آن برابری کرده نمیتواند، "والدین" میگویند: بخاطر چی ما را ازین پوشاندی در حالیکه اعمال ما به آن برابری کرده نمیتواند؟ برایشان گفته میشود که: این بخاطر آنست که برای فرزندتان قرآن را آموختانده بودید). طبرانی، سلیمان بن أحمد بن أیوب بن مطیر اللخمی الشامی، أبو القاسم، المعجم الکبیر، ج: ۷، ص: ۳۴۰،

چقدر نیاز داریم که این زبان و آن پاداش را درک کنیم تا به تربیت اخلاقی فرزندان مان نسبت به امور تعلیمی شان بیشتر اهتمام نماییم. اهتمام به بالابردن سطح تعلیم فرزندان کار بزرگ است ولی اهتمام به بالا بردن سطح تعلیم آنها بدون آنکه آنها را با توشهٔ اخلاق نیکو آراسته بسازیم در حقیقت به مثابه آنست که اصل را گذاشته باشیم و به فرع ترکیز نماییم. لذا شرع بزرگ ما پدران را تشویق نموده تا به اولادشان اخلاق نیکو را تدارک بینند آنجا که پیامبراسلام صلی الله علیه وسلم فرموده است: "**مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا خَيْرًا لَهُ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ**". سنن الترمذی، ادب الولد، ج: ۴، ص: ۳۳۸، و سنن الکبری للبیهقی، ج: ۳، ص: ۸۴

(هیچ تحفهٔ پدر برای فرزندش بهتر از این نیست که برای وی ادب نیکو بدهد).

خطربی توجهی درین امر: بسیاری پدران بکلی از فرزندان شان کنار رفته و آنها را پا در هوا میگذارند آنان چقدر نیاز دارند که این توجیه نبوی را بشنوند" **أَعِينُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى الْبِرِّ، مَنْ شَاءَ اسْتَخْرَجَ الْعُقُوقَ لِوَلَدِهِ**". المعجم الکبیر، ج: ۱۹، ص: ۳۲۵

(فرزندان تانرا به نیکی یاری رسانید، کسیکه میخواهد عقوق و نافرمانی را از فرزندش دور سازد "این کار را "با تربیت درست شان" بکند).

وجیبهٔ والدین فقط منحصر به این نیست که به فرزندان شان علم بیاموزانند بلکه بایست به تربیت آنها که شامل تمام جوانب شخصیت ایشان مانند جوانب عقلی، بدنی، روانی، اجتماعی و روحی میشود، بپر دازند زیرا بی غوری و عدم اهتمام به فرزند ویرا بسوی بدی و نافرمانی می برد.

اهتمام بیشتر به پسر نسبت به دختر: در بسیاری خانوده ها والدین به این گمان اند که پسر نسبت به دختر در تمام امور در تربیت، در تعلیم، در خرج بالایش وسایر موارد، اولویت دارد، این عمل را در حالی انجام میدهند که نمی دانند اسلام به تربیت دختران اهتمام ویژهٔ نموده، کسانی را که در امورات مربوط به آنها سهل انگاری میکنند سرزنش کرده و به آنانیکه به آنها درست رسیدگی کرده، پاداش بیشتری قایل شده است که مهمترین آن قرار ذیل است:

۱- وی جنسی ضعیف بوده و دارای احساس نرم میباشد "پس باید به وی مشفق و مهربان بود".

۲- تربیت آنان نتایج مبارکی را در پی دارد که به نسل هایی پس از ایشان نیز انتقال می یابد، از ابوهریره رضی الله عنه روایت که پیامبرعلیه السلام فرمودند: "**مَنْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَى لَأْوَائِهِنَّ ، وَعَلَى ضَرَّائِهِنَّ دَخَلَ الْجَنَّةَ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَاثْنَتَيْنِ ؟ قَالَ: "وَاثْنَتَيْنِ"، قَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، وَوَاحِدَةً ؟ قَالَ: "وَوَاحِدَةً**". بیهقی، أحمد بن الحسین بن علی بن موسی الخُسْرَوْجِردی الخراسانی، أبو بکر، شعب الإیمان، ج: ۱۱، ص: ۱۴۴**مکتبة** الرشد للنشر والتوزیع، ریاض به همکاری دار السلفیهٔ واقع در بمبی ای هند، چاپ: اول، ۱۴۲۳ هـ - ۲۰۰۳م. مستدرک حاکم، ج: ۴، ص: ۱۹۵

(کسیکه دارای سه دختر باشد و در برابر سختیها و مشکلاتیکه"در وارسی آنها متحمل میشود" صبر نماید، وارد بهشت میشود شخصی پرسید: ای رسول خدا! کسیکه تو دختر داشته باشد، چطور؟ فرمودند: اگر دو دختر هم داشته باشد، باز پرسید: اگر یک دختر داشته باشد؟ فرمودند: اگر یک دختر هم داشته باشد"وارد بهشت میشود).

بنابرین دختران "امروز" مادران آینده اند ایشان کسانی اند که دشمنان بخاطر آنها خود را "با ما درگیر کرده اند پس آیا به اهمیت و عواقب خطرناک "عدم تربیت" آنها اندیشیده ایم؟! آیا همین اکنون پی برده ایم که چرا دشمنان نسبت به ما، بیشتر به تربیت دختران می پردازند؟!

په کارته نو کې دقرآن پوهنې دوره

پای ته ورسېده

په کابل کې د جمعیت اصلاح افغانستان د کارته نو (سید نورمحمد شاه مېنې) ځانګې له خوا د قرآن پوهنې ۷ ورځنۍ دوره، چې د ۱۳۹۲لمریز کال د غوايي په ۲۱مه نېټه پیل شوې وه، د همدې میاشتې په ۲۷مه نېټه په بریالیتوب پای ته ورسېده.

ددورې وړاندې کونکی شیخ القرآن مولانا عبد الصبور ؤ، چې په دژوند په مختلفو اړخونو کې یې دقرآن کریم دتطبیق او عملي کولو په اړه ګډون کونکو ته درسونه وړاندې کړل.

دا شانداره غونډه، چې زرګونو خویندو او وروڼو په کې ګډون وکړ، هره ورځ دقرآن له درس سره سره د حدیث شریف یوه مختصر درس هم په بر کې لاره.

دقرآن پوهنې ددورې په وروستۍ ورځ غونډه د قرآن کریم په تلاوت سره پیل او وروسته مولوي سید نقیب الله د حدیث شریف درس وړاندې کړ، چې له الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دمحبت په اړه ؤ.

شیخ القرآن مولانا عبدالصبور د دې ورځې درس، چې "اسلام د ژوند نظام" ته ځانګړی شوی ؤ، وړاندې کړ. هغه وویل: انسان طبیعتا اړ دی چې یو ځای کې واوسېږي او کار وکړي، خو دا چې څنګه او په کومو اصولو ژوند وکړي، طبیعت ورته دا نه ښیي، بلکې اسلام په معقوله توګه دا هرڅه ښودلي دي.

هغه زیاته کړه، انسانان په طبعي توګه یو نظام او حکومت ته اړتیا لري، خو دا چې د حکومت مسوولیتونه او غوښتنې به څه وي او خلک به هلته په کومو اصولو عمل کوي؟، دا ټول اسلام پوره روښانه کړي دي.

اسلام د حکومت د اصلاح لپاره راغلی او له حکومته پرته اسلام پاتې کېدای نه شي، حکومت د اسلام ساتندوی دی. اسلام کې د قضاء، اقتصاد، سوداګري او د ژوند د ټولو برخو د سمون لپاره لارې چارې په ګوته شوي دي.

له دې وروسته د جمعیت اصلاح د احمدشاه بابا مېنې د ځانګې مشر مولوي غوث الدین وینا وکړه او ویې ویل: دلته چې ۷ ورځې د قرآن پوهنې درسونه وړاندې شول، باید چې لومړی هغه پر ځان عملي کړو او بیا یې نورو ته هم ورسوو. دا ټول درسونه د فرد، کورنۍ او ټولنې د اصلاح په موخه وړاندې شول، نو باید عملي ګټه ترې پورته کړو.

شیخ القرآن مولانا عبدالصبور په پای کې له ټولو ګډونکو وغوښتل، چې د دې دورې د لګښتونو د پوره کولو لپاره مالي مرسته وکړي، هماغه ؤ چې ټولو ګډونوالو په پوره اخلاص سره دا کار وکړ. د قرآن پوهنې دا مبارکه ۷ ورځنۍ دوره د مولانا عبدالصبور په دعا پای ته ورسېده.

د یادونې وړ ده، چې په وروستیو دوو ورځو کې د افغانستان اسلامي طبي ټولنې (ایما) له لوري دسیمې دخلکو ددرملنې په موخه یو وړیا روغتیایي کمپ ولګول شو، چې د لسګونو کسانو د وینې ګروپ په کې معلوم شو، چې وروسته به د اړتیا پرمهال ترې د وینې غوښتنه وشي. دغه راز د لسګونو ناروغانو معاینه وشوه او وړیا درمل ورکړل شول.